

C. E. F. WEYSE.

FESTEN PAA KENILWORTH,

ROMANTISK SYNGESTYKKE AF H. C. ANDERSEN.

Fuldstændigt Klaver-Udtog af Axel Liebmann og Otto Malling.

KJØBENHAVN.
SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
1877.

VII.

CEFWeyse

»Festen paa Kenilworth«, Weyses sidste dramatiske Komposition, opførtes første Gang paa det kongelige Theater den 6te Januar 1836.

Da Stykket ikke foreligger trykt, idet kun Texten til Musiknumrene er udkommen, følger her en Fremstilling af dets Indhold.*)

Første Akt.

I Værtshuset „Den sorte Bjørn“ ere lystige Gjæster forsamlede, der synge til Vinens Pris. Værten, Giles Gosling, fører en Rejsende ind, og det viser sig, at denne er hans Søstersøn, Michael Lambourne, som i sine Drengeaar spillede Onkelen mangt et Puds og just ikke efterlod synderlig smigrende Erindringer om sig. Lambourne, der har færdedes vidt om i Verden, veed navnlig at fortælle om Amerika, „hvor Pengene voxe op som Koblommer og Vejbredblade“, og de Tilstedeværende skjænke hans Beskrivelse af det vidunderlige Land deres udelte Opmærksomhed. I Samtalens Løb hører han, at der paa det nærliggende gamle Riddergods Cumnor-Place opholder sig en ung, skjøn Dame, og at hun efter Rygtets Sigende holdes under Bevogtning af Castellanen, Tony Foster, der ikke nyder det bedste Omdømme der paa Egnen. Som ægte Æventyrer føler Lambourne naturligvis strax, at her er Noget for ham at gjøre, og han indgaar det Væddemaal med en af Gjæsterne, Kræmmeren Goldthred, at han endnu samme Aften skal tvinge Tony Foster — med hvem han er vel bekjendt fra gamle Dage — til at „vise sig den Dejlige“. Lambourne faar uventet en Følgesvend. Adelsmanden Tressilian, som har været tilstede under alt det Forefaldne, men siddet afsides i sine egne Tanker, er nemlig pludselig bleven opmærksom, da Talen faldt paa den ubekjendte Skjønne, og da Lambourne indgaar Væddemaalet, træder han frem og anmoder om at maatte være med paa Æventyret. Herimod har Lambourne Intet at indvende, og de drage afsted. — Paa Cumnor-Place ser det imidlertid ikke saa trist ud, som Gjæsterne i „Den sorte Bjørn“ synes at formode. Riddersalen er prægtigt oplyst og smykket, kostelige Tæpper og Vaser med Blomster omgive den grevelige Trone, og „den Ubekjendte“, Emmy Robsart, der har sin Veninde, Tony Fosters Datter Jeanette, hos sig, synger og jubler i barnlig Glæde. Endnu samme Aften venter hun nemlig Greven af Leicester, med hvem hun er hemmelig gift, og som holder hende skjult paa Cumnor-Place. Hun føler sig derfor ikke lidet skuffet, da hun kort efter istedetfor Greven ser Tressilian, hvem det er lykkedes i Forening med Lambourne at komme ind paa Slottet. Hun havde efter sin Faders Ønske lovet at ægte Tressilian, der er hendes Plejebroder, og denne, som elsker hende trods de Forvildelser, hvori han tror hende hildet, opfordrer hende nu i hendes Faders Navn indtrængende til strax at drage bort og følge med til Faderens Hjem, men hun nægter det og raaber tilsidst om Hjælp. Lambourne og Foster ile til, og desuden viser Grevens Staldmester Varney sig, som Tressilian anser for Emmys Forfører; idet Varney trænger ind paa Tressilian, og Lambourne stiller sig til dennes Forsvar, udvikler der sig mellem de Fire en Fægtning, som det dog lykkes Emmy at faa standset, hvorpaa Tressilian og Lambourne maa drage bort. De bevægede Optrin afløses af en Kjærlighedsidyl mellem Emmy og Greven af Leicester. Tressilian, der imidlertid er vendt tilbage til Værtshuset, faar af Værten det Raad at anraabe selve Dronning Elisabeth om Bistand mod Varney, og fjerner sig, ubemærket af Gjæsterne, der med Goldthred og Kirkesangeren Bob i Spidsen hylde Bacchus med Begejstring.

Anden Akt.

Paa Slottet i Greenwich er der Larm og Uro, da det truer med et Sammenstød mellem de mod hinanden fjendtlige Partier, der gruppere sig om Grev Leicester og Grev Sussex. Det lykkes dog Dronning Elisabeth ved et Magtbud at stifte Fred imellem dem, hvorpaa hun meddeler Leicester den af Tressilian mod Varney rejste Anklage, som gaar ud paa, at han har bortført Ridder Robsarts Datter, og tilkjendegiver det som sin Villie at undersøge Sagen. Varney og Tressilian træde frem, og da Leicester, hvem Dronningen elsker, ikke tør røbe sit Ægteskab med Emmy og ikke veed, hvad han skal sige, erklærer Varney Emmy for sin ægteviede Hustru, idet han tillige antyder, at Leicesters øjensynlige Uro ikke har sin Grund i den fremførte Sag, men i de Følelser, han nærer for Dronningen, hvilket denne hører med hemmelig Glæde. Hun lover nu Varney sin Beskyttelse, men befaler ham at føre sin Hustru med til Leicesters Slot Kenilworth, hvor denne til Ære for Dronningen vil give en storartet Fest. Leicester, som ikke ser nogen Udvej af den Labyrinth, han er kommet ind i, bestemmer sig efter Varneys indtrængende Raad til at sende denne til Cumnor-Place med et Brev til Emmy, hvori han anmoder hende om at komme til Festen paa Kenilworth og optræde der som Varneys Hustru. Han søger Trost hos Stjernetyderen Alasco, som spaar ham Rigdom og Storhed. — Paa Cumnor-Place hengiver Emmy sig til sørgmodige Betragtninger over, at hun, der er Leicesters Hustru, skal leve som en Fange; men hun trøster sig dog snart med Haabet om, at hun inden føje Tid ved sin Gemals Side skal drage fri og glad

*) Æmnet er som bekjendt hentet fra Walter Scotts Roman »Kenilworth«; paa Weyses Opfordring forandrede Digteren dog det oprindelige Textudkast saaledes, at Handlingen fik et lykkeligt Udfald. (Se »Mit Livs Æventyr« af H. C. Andersen, Side 101.)

ud i Verden og gjense sin gamle Fader. Da modtager hun Leicesters Brev, som sætter hende i den største Sindsbevægelse; hun oprøres ved den Tanke at skulle udgive sig for Varneys Hustru, erklærer Brevet for falskt og nægter at følge med. Da hun yderligere ængstes ved Fosters Adfærd, begiver hun sig i Forklædning hemmelig bort for at komme til Kenilworth og der finde Beskyttelse og Forklaring hos sin Ægtefælle. Hun kommer paa sin Vandring til en Plads i Skoven ved Værtshuset, hvor Folk fra hele Omegnen, Haandværkere, Borgere, Bønder og Gøglere udføre Sange og Dandse som Forberedelse til Festlighederne paa Kenilworth, og henvender sig til Skolemester Holeday, som tilligemed Dværgen Dickie tager sig af hende. Det ser et Øjeblik farligt nok ud, da Foster og Varney ere paa Spor efter hende og søge hende i Forsamlingen; men deres spejdende Optræden vækker almindeligt Mishag, saa at de nødes til at forføje sig hurtigst mulig bort. Den brogede Skare bryder nu op for at drage „til Kenilworth, til Glædens Fest".

Tredie Akt.

Paa Slottet Kenilworth ere Festlighederne i fuld Gang, og Sangen lyder til Dronningens Pris. Emmy træder træt og udmattet ind i et af Slottets Værelser med sine to Ledsagere, Skolemesteren og Dværgen, og for at underrette Leicester om sit Komme og høre hans nærmere Bestemmelse, skriver hun et Brev, som hun beder Dickie at besørge. Da der i den festlige Musik, som hele Tiden har lydt udenfor, pludselig blander sig Klokkeringning, Jubel og Skud, iler hun til Vinduet, og da hun nu ser Dronningen og Leicester ridende ved hinandens Side, føler hun sig end mere forladt. Tressilian, i hvis Værelse hun netop tilfældigvis befinder sig, kommer hende deltagende imøde, men hun afslaar hans Bøn om at følge ham, og da hun derpaa tillige ængstes ved en plump Tilnærmelse fra Lambournes Side, flygter hun ud i Slotshaven. I en Grotte med et Kildevæld bliver hun her set af Dronningen, som tiltaler hende i den Tro, at hun — i Lighed med Festens mange mythologiske Fremstillinger — forestiller en drømmende Najade; men Emmy synker ned for Dronningens Fødder og anraaber om hendes Beskyttelse mod Varney. Ved Emmys nærmere Forklaring vækkes Dronningens Mistanke og Lidenskabelighed, og hun fordrer Oplysning om Sagens egentlige Sammenhæng af Leicester, som tilligemed Lord Burleigh, Greven af Sussex, Varney og Flere har nærmet sig. Under den Forvirring, som nu opstaar, idet Leicester undslaar sig for at give nogensomhelst Forklaring, Emmy vedblivende paakalder Dronningens Naade, og Varney erklærer sig for „ene skyldig", befaler Dronningen Lord Burleigh at føre Emmy bort og sørge for hendes Sikkerhed, og Varney benytter nu Lejligheden til at erklære, at Emmys usammenhængende Tale og Nægtelse af at være hans Hustru har sin Grund i, at hun er sindsforvirret. Dronningen, som nødig vil tro Noget, der kunde stille Leicester i et ufordelagtigt Lys og navnlig bringe hende til at tvivle om hans Følelser for hende, er hermed tilfredsstillet og fortsætter sin Vandring gjennem Haven for at betragte de mange Seværdigheder. Varney meddeler nu Leicester, at Emmy var flygtet fra Cumnor-Place og advarer ham indtrængende mod at aabenbare Sandheden, hvorved han vilde kunne forspilde sin hele Fremtid; desuden søger han at vække Leicesters Skinsyge mod Tressilian ved at fortælle om dennes Besøg paa Cumnor-Place og Emmys Ophold i Tressilians Værelse, og dette lykkes ham saa godt, at Leicester udfordrer Tressilian, som overvindes i Kampen og styrter til Jorden. I samme Øjeblik kommer Dickie med Emmys Brev; Leicester læser det og erkjender, hvor liden Grund han havde til sine Tanker om Tressilian; han mindes tillige, at han for faa Øjeblikke siden i sin Vrede havde tilladt Varney at handle som han vilde med Emmy, og indser Muligheden af, at dette vil blive misbrugt, hvorfor han byder Dickie at hente Varney, og efter at have bedet Tressilian om Tilgivelse og meddelt denne, at Emmy er hans Hustru, iler han til Dronningen for at hugge Knuden over med eet Slag og tilstaa Alt. Varney, som nærer Had til Emmy, fordi hun engang har forsmaaet hans Kjærlighed, har i Virkeligheden ikke ladet Leicesters Ord falde til Jorden, og i Erkjendelsen af, at Emmy maatte betragtes som en absolut Hindring for Leicesters Lykke, der atter var Betingelsen for hans egen, fatter han en Plan om at rydde hende afvejen. Ledsaget af Foster begiver han sig til et langt, mørkt Galleri paa Slottet, hvorfra der er Opgang til et mindre, som fører til det Værelse, der er anvist Emmy, og gjør ham her delagtig i sin Plan, hvorpaa Foster dog kun noget modstræbende gaar ind; han viser ham en bag et Helgenbillede i en af Pillerne skjult Jernlænke; denne staar i Forbindelse med en Falddør, som er anbragt i det mindre Galleri, og naar der trækkes i denne Lænke, styrter Lemmen ned, med hvem den bærer, og Døden vil blive den uundgaaelige Følge af Faldet; da det er saaledes indrettet, at Galleriet vil styrte ned med det Samme, vil det tage sig ud, som om Ulykken var sket derved, at det var bristet af Ælde. Planen er nu, at Varney skal lokke Emmy ud ved at efterligne Leicesters sædvanlige Tegn, og at Foster, naar han derpaa hører Trin deroppe, skal trække i Kjæden. Skjæbnen føjer det imidlertid saaledes, at Varney, der selv kommer til at passere det nævnte Galleri, falder i sin egen Snare. Da nemlig Foster, der har ventet i feberagtig Spænding, hører Trinene paa Galleriet, tror han at have overhørt det aftalte Tegn, og anser Øjeblikket for kommet; han trækker i Lænken, og Varney styrter i Afgrunden. Det stærke Bulder henleder Alles Opmærksomhed paa det Forefaldne, og Ingen tvivler om, at Emmy er blevet Ulykkens Offer. Leicester fortvivler, og selv Foster gribes af Anger over sin Brøde. Men Sorgen forvandler sig til Glæde, da Tressilian fører Emmy ind, bærende hende paa sine Arme. Tressilian vil dog ikke længere dvæle blandt de Lykkelige og tager vemodig Afsked, medens Dronningen, som har bekæmpet sin Harme over Leicesters Tilstaaelse, offrende sin Kjærligheds Drøm, giver det unge Par sin Velsignelse og saaledes gjør Glæden fuldkommen ved Festen paa Kenilworth.

Af nærværende Klaver-Udtog er første og anden Akt udarbejdet af Axel Liebmann, tredie Akt af Otto Malling.

Weyses Portræt er skaaret i Træ af H. P. Hansen efter en Originaltegning af W. Marstrand.

INDHOLD.

FESTEN PAA KENILWORTH.

Romantisk Syngestykke i 3 Akter af H.C. Andersen,

sat i Musik

af

C. E. F. WEYSE.

OUVERTURE.

Larghetto.

PIANO.

Clar. dolce Fag. f p c. Ped. Str. mf

Bl. Str. Cor. dim. Viol. p Ped. Ped.

p f

dolce Str. p

Allegro con brio.

p Str. mf dim. p

mf dim.

p mf

p mf

p f Ped.

f

fz

Viol.

dolce

Vcel.

mf

p

cresc.

mf

Ped.

cresc.

f

fz

Str. *dolce*

f

f

Viol.
Fl.
Clar.
Fag.
p
Str.
Vcel.
Clar.
Fag.
Str.
mf
Ped.
p
mf
dim.
p
f

4

1 5 2 4 1 2 2 4

2

fz

Bl.

p Vcel.

Str.

dolce

Bl.

Ped.

8

p Vcel

Str.

dolce

Bl.

Ped.

Larghetto.

Clar.

f

dolce

Fag.

c. Ped.

Str.

mf

p

Cor. *dim.*

Bl.

Viol.

Ped.

Str.

p

Ped.

p

f

dolce

Str.

Ped.

dolce

Allegro con brio.

p mf dim. p f p Str. mf p mf f p f Ped.

f

8

Str.

p

cresc.

f

1 1

1 2

8

fz

Fl. Viol.

dolce

f

f

8

Bl.

8

8

Str.

p

Vcel.

Ob.

f

ff

FÖRSTE AKT.

Krostue i „Den sorte Bjørn.“

No 1. CHOR.

Allegro moderato.

Viol.

Chor af Gjæster
(mest Haandværksfolk fra Byen Cumnor).

Ten.

Hvis Sor - gen mørkne vil dit Blik, Et hjæl - per, tro mig, paa en Prik:

Bas. 1. 2.

Str.

Drik! drik! det Mid - del kan ej fej - - le.

mf

Og drik - ke, det er ej saa svært, det Mid - del har os

mf

Str.

mf

p

f

No - a h lært, og han for - stod at sej - - le, han for - stod at sej -

f og han for - stod at sej - le,

Bl.

f tr

tr

mf

le! Han

mf

mf

Str.

tr

tr

fz

sej - le - de paa Vin og Vand, han sej - le - de paa Vin og

Han sej - le - de paa Vin og Vand, paa Vin og

Bl.

Str.

Vand, men hver for sig, min go - de Mand, hver for sig, min go - de Mand! Husk

det, thi det er vig - tigt og rig - tigt.

det, thi det er vig_tigt og

Str. Bl. Str. Str.

I tro, naar Flasken ret er tom, at he - le Stu - en dand - ser om,—

Cor.

I fej - le Nej, det er os, som sej - le!

Str.

p mf

I tro, naar Fla_sken ret er tom, at

p p

I tro, naar mf

fz p mf.

mf f

he _ le Stu _ en dand _ ser om, I fej _ le, I fej _ le! Nej, det er

mf f

f Bl. p Str. pizz. f

os, som sej _ le, det er os, som sej _ _ le, det er os, det er

det er os

os, som sej _ _ le!

Str.

№ 2. VISE MED CHOR.

Poco Allegretto.

f *mf* Cor. *cresc.* *f* Cor.

Lambourne.

1. Bro_dre, me_get langt herfra, o_ver sal_ten Van_ _ _de, rej_ser sig A_
2. Der gaar So_len al_drig ned, stegt er hver Ka_stan_ _ _je, der er Al_ting
3. Bør_ne_ne de le_ge hver der med Guld_Sol_da_ _ _ter, hag_ler det, saa
4. Brø_dre, hver som gaar herfra o_ver sal_ten Van_ _ _de, Rej_sen til A_

Bl. *p* Str. *mf* *p* *mf* *p*

1. me_ri_ka med de gyldne Stran_ _de, det er der, Fugl Fø_nix bor, Guld og Sølv paa
2. Kjær_lig_hed, Kil_der_ne Cham_pag_ _ne. Gi'er man der sit Hjer_te hen, faar man strax to,
3. hag_ler der hol_landske Du_ka_ _ter. Ga_der_ne, tænk hvil_ken Pragt, er med Sølv_mønt
4. me_ri_ka vil han al_drig ban_ _de, han gaar op i Fryd og Guld, og slaar Dø_den

Bl. *mf* *p* *mf* *p*

1. Mar - ken gror, og i Sko - vens Skyg - - ge steg - te Du - er byg - ge!
2. tre i - gjen, og paa Mark og En - - ge blomstrer der kun Pen - ge.
3. tæt bro - lagt, og i Søv - ne kom - - mer Guld i Al - les Lom - mer!
4. ham om - kuld, der det Slag for - nøj - - er, det er ba - re Løj - er!

Ob.

cresc. mf p

Goldthred.

Hvor fry - de - ligt! Gud, hvor det er ny - de - ligt!

mf dim. p mf dim. f

Chor.

Ten.

f Ska - - de, at A - me - ri - ka lig - ge skal saa langt her - fra!

Bas. 1. 2.

f

Viol.

fz mf

f

mf cresc.

Cor.

f

№ 3. KVINTET MED CHOR.

Allegro con brio.

Lambourne.

Hin Skjøn _ hed maa jeg kjen _ de, jeg har ej Frygt, ej Gru!

f Str. Cor.

Fl. mf

f Bl.

p

Tressilian (afsides).

Ha! det maa væ _ re hen _ de, hun er da fun _ det nu!

Clar.

Clar.

mf

Fag. p

Str.

Goldthred.

Jeg veed nok, hvad der van _ ker, og hvad med ham vil ske.

Str.

Bl.

Viol.

mf

Tressilian.

Gud, hvor mit Hjer_te ban_ker! dig, Em_my, skal jeg se, dig skal jeg se!

f *p* Bl. Str. *mf* *f* *p*

(træder frem)

Til_lad, jeg med maa dra_ge, om end det ko_ster

Bl. *dolce* Viola *pp* *poco cresc.*

Blod! mig E_ven_tyr be_ha_ge og dri_stigt Ungdoms_mod.

Lambourne.

Saa_

mf *f* *p* Viol. *f* *mf*

man_ge, der vil føl_ge, kan gjer_ne kom_me med!

f

Gosling (til Tressilian).

Jeg vil Dem ej for_døl_ge, De kommer galt af_sted!

CHOR. Ten. 1. 2. *mf* Den Frem_me_de vil føl_ge,

Bas. *mf* Den Fremmede vil

p *mf*

Bob.

Ung_dom og Daar_lig_hed!

cresc. han kommer galt af_sted, han kommer galt af_sted!

føl_ge, *cresc.* han kommer galt af_sted!

cresc. *f*

Lambourne.

Hin Skjøn_hed maa jeg kjen_de, jeg har ej Frygt ej Gru!

Bl. *p* Str. *mf p* Clar. Clar. *dolce*

Tressilian.

Ja, det maa være hen_de, hun er da fun_ _ _det nu, hun er da fun_ _det nu!

Goldthred.

Jeg veed nok, hvad der van_ker, og hvad med ham vil ske, jeg

Tressilian.

Gud, hvor mit Hjerte ban_ker! dig, dig skal jeg se, dig, Em_my,

veed nok, hvad der van_ker, og hvad med ham vil ske, jeg veed nok, hvad der vanker,

dig skal jeg se!

og hvad med ham vil ske!

Lambourne.

Vel_an! vi vandre

Tressilian.
Vi gaa til Cum_ _nor Slot!
sammen til Cumnor Slot!
CHOR.
mf
Ja, prøv at vandre sam_men til skumle Cum_nor
mf
p
Cor.
mf
Goldthred.
Glück zu! Glück zu! Glück zu!
Tressilian.
Kun
Bob.
Jeg si_ger A_ _men, A_ _ _ _men!
Lambourne.
Kun
Gosling.
Jeg skjælver alt saa smaat, jeg skjælver alt saa smaat!
Slot! paa Daarskab følger Skam_men, jo, det vil gaa Jer godt!
Viol.
f
Bl.
p
cresc.
Bl.
mf
p

Daarskab frygter Skammen, det sik_kert gaar os godt!

Daarskab frygter Skammen, det sik_kert gaar os godt! Vel_

Jeg skjælver alt saa smaat!

Ja, prøv at vandre

mf

Vi vandre sam_men, vi gaa til Cum_nor Slot, vi gaa til

an! vi vandre sam - men, vi

sam_men til skum_le Cum - nor Slot! paa Daar - skab føl_ger Skammen,

til skumle Cumnor Slot! paa Daar - skab føl_ger Skammen, jo,

cresc. *f* *mf* *f*

Cum_ _nor Slot!

gaa til Cum _ nor Slot! Kun Daar_ _skab frygter

jo, det vil gaa Jer godt! ja, prøv at vandre sam _ men til

det vil gaa Jer godt! ja, prøv at vandre sam _ men

mf *cresc.*

Kun Daarskab frygter Skam _ men, det

Skam _ men, det

cresc. *f* *mf*

skum_le Cum _ nor Slot! paa Daarskab føl_ _ger Skam _men,

cresc. *f* *mf*

til skum_le Cum_nor Slot! paa Daarskab føl_ _ger Skam_ men, jo,

f *mf* *f*

sikkert gaar os godt, det sik-kert, sik-

sikkert gaar os godt, det

jo, det vil gaa Jer godt, jo, det vil gaa Jer godt, jo,

det vil gaa Jer godt,

Bl.

Str.

-kert gaar os godt!

sik-kert gaar os godt!

det vil gaa Jer godt!

№ 4. DUET.

Allegretto vivace.

f

Emmy.

Glæ_de, paa din let_te Gan_ger vil jeg fly_ve rask af_sted! Sko_vens vin_ge_klæd_te San_ger syn_ger smukt om Kjær_lig_hed.

Str. *p*

La la la la la la la la la la

Fl. *mf* Str. *p.*

la la la la la la la la la! la la la la la la la la la!

mf

Jeanette.

Han, som skjærmer Borg og Hyt_te, vil hver barn_lig Sjæl be_skyt_te, *dolce*

Viol. *p* Viola. Bl.

han vil hver barn_lig Sjæl be_skyt_te.

Emmy.

Blom_sten duf_ter,

Str. *mf* *p*

Hjertet drømmer, Fryd min Barm i_gjennemstrømmer, Fryd min Barm i_

mf Bl. *p* *mf* *fz* Str. *p*

gjen_nemstrømmer! La la la la la la la la la la la la la la la la la la!

mf *p*

la la la la la la la la la la la la la la la la la la!

mf cresc. *f* Bl. dolce

Jeanette.

Him_lens Gud Dem Held for_le_ne! jeg ved Dem er lyk_ke_lig.

Str. *p* Bl.

Emmy (for Spejlet).

Dis - se Per - ler, dis - se Ste - ne til en Krands sig smukt for - e - ne! *ten.* *ten.* se, hvor godt de klæ - de mig! se, hvor godt de klæ - de mig! la la la la la la la la la la la la la la la la la la! la la la la la la la la la la la la la la la!

p Bl. *p* Str. Bl. *f* Str. *p* *cresc.* *mf* *f* 8 *p* Cor.

Emmy.

Glæ-de! i hans Arm jeg i-ler, Fryd be-vin-ger mi-ne Fjed! sa-lig ved hans

Jeanette.

Al-le Eng-le Dem led-sa-ge, brin-ge Hjer-tet Fryd og Fred! Sor-gens Skyg-ger

dolce

Bryst jeg hvi-ler, sa-lig ved hans Bryst jeg hvi-ler, Pa-ra-di-sets En-gel smi-ler

de for-ja-ge! Li-vets ly-se Frem-tids-Da-ge al-tid aan-de Kjær-lig-hed, ja,

mf dim. *p*

til vor re-ne Kjær-lig-hed!

aan-de Kjær-lig-hed!

cresc. *mf* *str.* *p* *cresc.* *mf cresc.* *f*

Glæde! i hans Arm jeg i_ler, Fryd be_vin_ger mi_ne Fjed! sa_lig ved hans Bryst jeg hvi_ler,
Al_le Eng_le Dem led_sa_ge, bringe Hjer_tet Fryd og Fred! Sor_gens Skyg_ger de for_ja_ge!
dolce
mf
p
fp
sa_lig ved hans Bryst jeg hvi_ler, Pa_ra_di_sets En_gel smi_ler til vor re_ne Kjær_lig_hed,
Li_vets ly_se Frem_tids-Da_ge al_tid aan_de Kjær_lig_hed, ja, aan_de Kjær_lig_hed,
Clar.
mf
dim.
cresc.
mf
f
til vor re_ne Kjærlighed, til vor re_ne Kjær_ _lig_hed!
al_tid aan_de Kjærlighed, ja, aan_de Kjær_ _lig_hed!
p
f

Nº 5. ARIE.

Andante.

Str. dolce Clar.

Tressilian.

Hvad Hjer - - tet her sig klynger til, det

Fl. Cor. Str. Ped.

læg - ges snart i Ki - ste; selv Ven - - skab er et Gaa - de - spil, selv

mf

Ven - - skab er et Gaa - de - spil, hvor Traa - - den let kan bri - ste, hvor Traa - den

p cresc.

let kan bri - - ste. Den

mf f Cor. Str. f mf

bed - ste Drøm dog, Hjer - tet veed, det Drømmen er om Kjær - lig - hed. Den skal man drømme jo som

p mf f p Str. Ped.

ung, hvert Hjer - te til den trænger, den er saa smuk og dog saa tung, saa smuk og dog saa

Cor.

tung, at tidt den Hjer - - tet spræn - - - - - - ger.

Clar. poco cresc. f Bl. p dolce

Hvad Hjer - tet her sig klyn - ger til, det læg - ges snart i

p

Ki - ste; selv Ven - skab er et Gaa - de - spil, selv Ven - skab er et

mf p Ped.

Gaa - de - spil, hvor Traa - den let kan bri - ste, hvor Traa - den let kan bri -
Allegro con brio.
- ste. Dog—Haa - bet le - ver!
f
Str.
dim.
p
bort med Suk, med Drøm og Kla - ge!
mf
dim.
mf
p
Snart sti - ger So - len ung og smuk og sen - der mig et Lys fra
mf
p
mf
cresc.
be - dre Da - ge!
f
Clar.
dolce

Ja, hun skal frel - ses, hun skal frel - ses — og ved mig, — o

Viol.

p *mf* *f*

Lyst! Jeg brin - ger dig til - ba - ge, min Em - my,

Clar.

fz *dolce* *mf*

til din gam - le Fa - - ders Bryst, jeg brin - ger dig, min Em - my, til -

Bl. Str.

f *dim.* *p*

ba - - - - - - - - ge til din gam - le Fa - - ders Bryst!

Bl. Str.

mf *dim.* *p*

Min Em - my, jeg brin_ger dig til _ ba _ ge til din

Clar.

gam _ le Fa _ ders Bryst! Ja, hun skal

Viol. Bl.

Fag. *f* *dolce*

frel _ ses, hun skal frel _ ses — og ved mig, — o Lyst! Jeg

mf *f* *fz*

brin _ ger dig, min Em _ my, til _ ba _ - - - - - - - - - - _ ge

p Bl. Str. *mf dim.* *p*

til din gam - le Fa - ders Bryst, jeg brin - ger dig til - ba - - - - - -

- - - - - - - - - - - - - ge til din gam - le Fa - ders

Str.

Bryst, til din gam - - le Fa - ders Bryst, til din gam - - le

Fa - - - - - ders Bryst!

No 6. KVINTET.

Allegro con spirito.

Tressilian.

Af_sted! du skal mig følge! kom, Frel_sens Tid er kort! os Nat_ _tens Vin_ger døl_ge.

Emmy.

Ha, hjælp! hjælp! hjælp! hjælp! hjælp! hjælp!

Nej, du maa bort! nej, nej, du maa bort! af_sted, afsted, du maa bort!

(Lambourne og Foster komme til med dragne Sværd).

Foster.

Ved Dy_bets rø_de Lu_er! ha, fly her_fra paa_

Mit Hjerte al - drig gru - er, selv ej paa Dødens Rand!

stand, ha, fly her-fra paa - stand!

Varney (kommer til).

Hvad er det, hist jeg

f Str. *p* *mf* Fag.

Tressilian (til Varney).

For - ræder, For - ræ-der, dig jeg

Lambourne (stiller sig til Forsvar).

Jeg vil ham kjækt for - sva - re, kjækt for -

(trænger ind paa Tressilian).

sku - er? ha, du est Dø - dens Mand!

f *mf*

ser! Hæv - nen og

sva - re! Hæv - nen og

(til Lambourne).

Betænk dit Liv, din Fa - re! Dig, Usling, jeg be - ler! Hæv - nen og

Foster.

Hæv - nen og Harmen, Hæv - nen og

mf *f* *dim.*

Har_men sy_de i Bar_ _men! Hæv_ _nen og

Har_men sy_de i Bar_ _men! Hæv_ _nen og

Har_men sy_de i Bar_ _men! Hæv_ _nen og

Har_men sy_de i Bar_ _men! Hæv_ _nen. og Har_men, Hæv_nen og

f *dim.*

Har_men sy_de i Bar_ _men! Ha, du skal blø_de,

Har_men sy_de i Bar_ _men! Ha, du skal blø_de,

Har_men sy_de i Bar_ _men! Ha, du skal blø de, du skal blø_de,

Har_men sy_de i Bar_ _men! Ha, du skal blø_de, du skal

f *fz* *mf*

du skal blø_de, du skal blø_de, du skal_blo _ di_gen bø_de!

du skal blø_de, du skal blø_de, du skal blo _ di_gen bø_de!

du skal blø_de, du skal blø_de, du skal blo _ di_gen bø_de!

blø _ de, du skal blø _ de, blo_di_gen bø _de, blo _ di_gen bø_de! Straf _ fen du

più f f mf

Straf _ fen du ser! Du skal bø_de! Straf _ fen du ser!

Straf _ fen du ser! Du skal bø_de! Straf _ fen du ser!

Straf _ fen du ser! Du skal bø_de! Straf _ fen du ser!

ser! Straf _ fen du ser! Du skal bø_de! Straf _ fen du ser!

f fz (De fægte.)

Emmy (til Varney og Foster). (til Tressilian).

Hold inde, hold in _ de, hold in_de! jeg det by_der! _ For var jeg E_der

mf f

kjær! Hold in_de, hold in_de! jeg det by_der!

Tressilian.

Ha, voldsomt Blodet sy _ der i hver en Aa_re

Lambourne.

Ha, voldsomt Blodet sy _ der i hver en Aa_re

Varney.

Ha, voldsomt Blodet sy _ der i hver en Aa_re

Foster.

Ha, voldsomt Blodet sy _ der i hver en Aa_re

p Str.

her! Jeg hendes Bøn ad _ ly _ der, den smel_te maa Enhver, jeg

her! O, gjer _ ne jeg ad_ly_der den sø _ de Stemme der, o,

her! Vel, hendes Bud jeg ly_der, u _ vis er Kampen her, jeg

her! Jeg hendes Bud ad_ly_der, thi hun er Dronning her, jeg

Fl. Clar. *dolce* Str.

hen_des Bøn ad_ly_der, den smel_te maa En_hver, den smel_te maa En_

gjer_ne jeg ad_ly_der den sø_de Stemme der, o, gjer_ne jeg ad_

hen_des Bud ad_ly_der, u_vis er Kampen her, jeg hen_des Bud ad_

hen_des Bud ad_ly_der, thi hun er Dronning her, jeg hen_des Bud ad_

mf

hver, den smel_te maa En_hver.

ly_der den sø_de Stem_me der.

ly_der, u_vis er Kam_pen her.

ly_der, thi hun er Dron_ning her.

fz *p* *f*

Moderato. **Tressilian** (til Emmy).

Jeg el_sked dig med trofast Hjer_te, du var min Sjæls ud_kaar_ne

Bl. *dolce* *p* str.

Brud!— Alt er for_bi! Alt er for_bi! o bit_tre Smer_te! min Kval
Bl.
dolce
kun Dø_den slukker ud.
(til Varney).
Du kom, som Pa_ra_di_sets
Ob.
dolce
Fag.
Cor.
c.Ped.
Str.
f
mf
Slan_ge, med Sne_dig_hed du U_skyld bandt, og, Skjændsel! her hun blev din
f
mf
Fan_ge! ej Fa_de_ren sin Dat_ter fandt.
mf
tr
f
p
Varney.
Jeg er u_skyldig i din Vre_de, dog ej jeg vil for_sva_re mig, dit
mf
f

stol_te Moddig vil for_le_de, men frygt en Arm, som knu_ser dig!

mf f

Emmy (til Tressilian).

Døm ej, hvad ej end_nu du fat_ter! Naar Mor_gen_rø_den sti_ger

fz Cor. dim. p Str.

hist, min Fa_der højt sin Lyk_ke skat_ter, som fulgte Sor_gens kor_te Frist!

Bl. dol.

Emmy.

Naar Mor_gen_rø_den straa_ler hist, min

Tressilian (afsides).

O Gud! nej,

Lambourne.

Ej ret jeg Sam_menhæn_gen fatter, ej

Varney.

Forhad_te Gjæst, vi mødes at_ter! For_

Foster.

For_

f

Fa_der højt den Lykke skat _ ter, som fulg _ te Sor_gens kor _ te Frist!

han har tabt sin Dat_ter, det Bud ham bringer Dø _ den vist!

ret jeg Sammenhængen fat_ter, men hun er dej_lig, det er vist!

had_te Gjæst, vi mø_des at_ter, da ram_mer Svær_det dybt og vist!

had_te Gjæst, vi mø_des at _ ter, da ram_mer Svær_det dybt og vist!

mf p Vcel. Vcel.

Tempo I°

Emmy.

Ak nej!

Tressilian.

O, følg! hør Ven _ nens

f p

jeg ly _ der Kjær_lig _ he _ dens Røst, Kjær_ _lig _he _ dens Røst.

Stem _ me! O følg, o følg! hør Ven_ _nens Stemme!

mf p mf Cor.

Her er jeg hjem - me!

kom til dit Hjem, kom til dit

Viol. *p*

mf

her, her er jeg hjemme!

Hjem! Saa gaar jeg u - den

f *fz* Str. *p*

Haab og Trøst, u - den Haab og Trøst!

f *mf* *f* *mf* *p* *mf* Cor.

Str. *mf* *dim.* *f*

Vivace.

Emmy.

Haa - bet mig vin - ker, af - sted, af - sted! snart er du her, du min Kjær - lig - hed!

Tressilian.

Svin - der, I Drømme! af - sted, af - sted! Hjer - tet maa glem - me sin Kjær - lig - hed!

Lambourne.

Ud i det Fri - e! af - sted, af - sted! før - end jeg bræn - der af Kjær - lig - hed!

Varney.

Bort fra vort Øj - e! af - sted, af - sted! ej skal du ro - se vor Gjæst - fri - hed!

Foster.

Bort fra vort Øj - e! af - sted, af - sted! ej skal du ro - se vor Gjæst - fri - hed!

Vivace.

Str.

mf f mf f p f

Bar _ men sig bøl _ ger af Haab og Lyst, sa _ ligt, at tryk _ ke sin

Bar _ men sig bøl_ger, o svund_ _ne Lyst, styrk med dit Min _ de mit

Bar _ men sig bøl_ger af sæl_ _som Lyst, Him _ mel! at tryk _ ke den

Bar _ men sig bøl_ger til Hæv_ _nens Lyst, snart skal den kjøl _ nes i

Bar _ men sig bøl_ger til Hæv_ _nens Lyst, snart skal den kjøl _ nes i

f *mf* Bl.

Ven til sit Bryst! Haa _ bet mig vin _ ker, af _ sted, af _ sted!

blø _ den _de Bryst! Svin _ der, I Drømme! af _sted, af _ sted!

Glut til sit Bryst! Ud i det Fri _ e! af _ sted, af _ sted!

blø _ den_de Bryst! Bort fra vort Øj _ e! af _ sted, af _ sted!

blø _ den_de Bryst! Bort fra vort Øj _ e! af _ sted!

Str. Clar. *mf*

snart er du her, du min Kjær - lig - hed! Bar-men sig bøl - ger af Haab og Lyst,

Hjer - tet maa glem - me sin Kjær - lig - hed! Bar-men sig bølger, o svund - ne Lyst,

før - end jeg bræn - der af Kjær - lig - hed! Bar-men sig bølger af sæl - som Lyst,

ej skal du ro - se vor Gjæst - fri - hed! Bar-men sig bølger af Hæv - nens Lyst,

ej skal du ro - se vor Gjæst - fri - hed! Bar-men sig bølger af Hæv - nens Lyst,

Viol.

f

Str.

fz

Fag.

sa - ligt, at trykke sin Ven til sit Bryst! Bar - men sig bøl - ger af Haab og Lyst,

styrk med dit Min - de mit blø - dende Bryst! Bar-men sig bølger, o svund - ne Lyst,

Himmel! at tryk-ke den Glut til sit Bryst! Bar - men sig bølger af sæl - som Lyst,

snart skal den kjøl - nes i blø - dende Bryst! Bar - men sig bølger af Hæv - nens Lyst,

snart skal den kjøl - nes i blø - dende Bryst! Bar - men sig bølger af Hæv - nens Lyst,

p

f

p

cresc.

sa - ligt, at tryk - ke sin Ven til sit Bryst! Bar - men sig bøl - ger af

styrk med dit Min - de mit blø - den - de Bryst! Bar - men sig bøl - ger, o

Him - mel! at tryk - ke den Glut til sit Bryst! Bar - men sig bøl - ger af

snart skal den kjøl - nes i blø - den - de Bryst! Bar - men sig

snart skal den kjøl - nes i blø - den - de Bryst! Bar - men sig bøl - ger af

f *p* *cresc.*

Haab og Lyst, sa - ligt, at tryk - ke sin Ven til sit Bryst!

svund - ne Lyst, styrk med dit Min - de mit blø - - dende Bryst!

sæl - som Lyst, Him - mel! at tryk - ke den Glut til sit Bryst!

bøl - ger af Hævnens Lyst, snart skal den kjøl - nes i blø - - dende Bryst!

Hæv - nens Lyst, snart skal den kjøl - nes i blø - - dende Bryst!

f

№ 7. DUET.

Andantino quasi Allegretto.

Viol. Cor. p Str. Fl.

Leicester.

Du, Kjær-lig-hed, gjør Hjer-tet glad, hver sa-lig Drøm gjen-fø-des!

Str. Bl.

Emmy.

Det er saa tungt at skil-les ad!

men dob-belt sødt at mø--des.

Str.

I

I

Cor. f

Vin_ _ter_mulm gaar So_ _len ned, og al_ _le Blom_ster svin_de; men

Vin_ _ter_mulm gaar So_ _len ned, og al_ _le Blom_ster svin_de; men

p *mf* Bl. Str. *dim.*

e_ _vigt blom_strer Kjær_lig_hed, og den lod Gud os fin_de, ja,

e_ _vigt blom_strer Kjær_lig_hed, og den lod Gud os fin_de, ja,

mf

e_ _vigt blom_strer Kjær_lig_hed, og den lod Gud os fin_de.

e_ _vigt blom_strer Kjær_lig_hed, og den lod Gud os fin_de.

f *p* Str.

f

Allegretto.

Leicester.

Gjennem Dal, o-ver Høj til min Glæ-de jeg fløj, mig vin-ked et Blus i dit Øj-e—

p Str. f

Emmy.

Og jeg saae mod det Høj-e med Læng-sel og Savn, til jeg sank i din Favn!

p Clar.

Li-den Fugl un-der Tag mig for-kynd-te dit Kom-me fra Sva-len, og den brag-te min Dag og min Lyst—

Leicester.

og med

Fl. Clar. mf

og den sang

Il over Dalen fløj jeg salig og tyst til dit glade, dit bankende Bryst, ja, med

Cor.

p *mf*

over Dalen, og dens dejlige Røst vakte Glæde og Håab i mit Bryst.

Il over Dalen fløj jeg salig og tyst til dit glade, dit bankende Bryst.

cresc. *f* *dolce* Cor. *p*

Clar. *mf* Fag. Str. pizz.

Tempo I°

Emmy.

Ja, Elskov aander i vor Barm med Lyst fra Edens Dage!

Viol. *p* Cor. *dolce* Bl.

Leicester.

Bort Jor_den flyr med Sorg og Harm, kun Him_len bli'r til _ ba _ ge!

pocof mf f dim.

Hver Tan _ ke fly _ ver let og glad, hver sa _ lig Drøm gjen _ fø _ des!

Hver Tan _ ke fly _ ver let og glad, hver sa _ lig Drøm gjen _ fø _ des!

Bl. mf Str. Bl.

Det er saa tungt at skil _ les ad, men dob _ belt sødt at

Det er saa tungt at skil _ les ad, men dob _ belt sødt at

mf p Str.

mø _ des, men dob _ _ belt

mø _ des, det er saa tungt at skil _ les ad, men dob _ _ belt

Fl. Cor. mf dim. mf

sødt, dob - belt sødt at mø - des.

sødt, dob - - - belt sødt at mø - des.

Bl. p pizz.

cresc. mf f

Allegro non troppo.

Hel - lig, hel - lig er din Flamme, un - der - ful - de Kjær - lig - hed! Li - vets

Hel - lig, hel - lig er din Flamme, un - der - ful - de Kjær - lig - hed! Li - vets

p Cor. Str.

Træ med Kæmpe - stam - me faar ved dig sin Herlig - hed. Al - le Sorger du be - tvin - - - ger,

Træ med Kæm - pe - stam - me faar ved dig sin Herlig - hed. Al - le Sorger du be - tvin - - ger,

Fl.

poco cresc. mf f p

Al - le jub - le til din Pris, du paa di - ne stærke Vinger at - - ter her til Jor - den

Al - le jub - le til din Pris, du paa di - ne stærke Vinger at - - ter her til Jor - den

mf *p* *poco cresc.*

brin - ger Livets tab - te Pa - ra - dis! Al - le Sorger du be - tvin - - - ger, Al - le jub - le til din

brin - ger Livets tab - te Pa - ra - dis! Al - le Sorger du be - tvin - - - ger, Al - le jub - le til din

f *p*

Pris, du paa di - ne stærke Vinger at - ter her til Jor - den brin - ger Li - vets tab - - -

Pris, du paa di - ne stærke Vinger at - ter her til Jor - den brin - ger Li - vets tab - - -

mf *p* *poco cresc.* Viol. *p*

_ _ te Pa_ _ ra _ dis, Livets tab _ _ _ _ _ _ _ _ te Pa_ _ ra_

_ _ _ te Pa_ _ ra _ dis, Livets tab _ _ _ _ _ _ _ _ te Pa_ _ ra_

f *p*

dis, Li _ vets tab_ _ te Pa _ ra _ dis, Li _ vets tab_ _ te Pa _ ra _ dis, det

dis, Li vets tab_ _ te Pa _ ra _ dis, Li _ vets tab_te Pa _ ra _ dis, det

cresc. *mf*

tab_ _ _ _ _ _ _ _ _ te Pa_ _ ra _ dis!

tab_ _ _ _ _ _ _ _ _ te Pa_ _ ra _ _ dis!

f Str.

Allegretto vivace.

№ 8. CHOR.

Chor af Gjæster.

Ten.

Bacchus er den stør_ste Mand, det kan al_drig fej_ _le, Bacchus, til dit Tryl_leland

Bas. 1.2.

vi paa Vi_nen sej_ _le!

Goldthred.

Der jeg om min A_ _len glad slyn_ger di_ _ne Ran_ker, stir_rer paa det grøn_ne Blad og faar stol_ _te Tan_ _ker.

Str.

Chor.

f

Bacchus er den største Mand, det kan al_drig fej _ le, Bacchus, til dit Tryl _ le _ land vi paa Vi_nen sej _ le!

f

Bob.

Den er dig dit Kon_ge_spir, Bacchus det for _ nem _ mer, si _ ger da: min Kro _ nes Siir er dog den_ne Kræm _ mer!

p Str.

Chor.

mf

So _ lens Næ _ se har Kar_min,

mf

mf

cresc.

f

el - sker Old - tids Skik - - ke, Maa - nen er saa bleg og fin, den tør ik - ke drik - ke!

cresc.

f

cresc.

f

Bacchus er den stør - ste Mand,

det kan al - drig fej - le, Bacchus, til dit Tryl - le - land vi paa Vi - nen sej - le!

Le - ve Bacchus! le - - ve Bacchus! højt i Chor pri - ser ham den he - le Jord!

Le - ve Bacchus, Bacchus le - ve! højt i Chor pri - ser ham den he - le Jord! Jord, den

1. 2.

he - - le Jord, den he - - le Jord, den he - le Jord, den he - le Jord!

8

ANDEN AKT.

Tronsalen paa Dronningens Slot.

№ 9. CHOR.

Allegro moderato.

Leicester og Sussex staa med deres Tilhængere hver paa sin Side af Tronen.

Leicesters Parti.
Tenori.

CHOR.

Sussex's Parti.
Bassi.

Tenori: Hævn og Harm i Hjer_tet brænde, Hævn og Harm i Hjer_tet brænde, det til Lei'sters Vel skal en_de, til hans Fjenders dy_be Fald!

Bassi: Hævn og Harm i Hjer_tet brænde, Hævn og Harm i Hjer_tet brænde, det til Leisters Ve skal en_de, til hans Ven_ners dy_be Fald!

Vi de Stol_tes Mod skal bøj _ e! vi de Stol _ tes Mod skal bøj _ e!

Vi de Stol_tes Mod skal bøj _ e! vi de Stol _ tes Mod skal

mf *f* *mf* *f* *dim.* *mf* *f*

for vor høj _ e Dron_nings Øj _ e de i Stø _ vet syn _ ke skal!

bøj _ e! for vor høj _ e Dron _ nings Øj _ e de i Stø_vet synke skal!

mf *f*

Vi de Stol_tes Mod skal bøj _ e! vi de Stol _ tes Mod skal bøj _ e!

Vi de Stol_tes Mod skal bøj _ e! vi de Stol_tes Mod skal

mf *f* *mf* *f* *dim.* *mf* *f*

for vor høj _ e Dronnings Øj _ e de i Stø _ vet syn _ ke skal, for vor

bøj _ e! for vor høj _ e Dron _ nings Øj _ e de i Stø_vet syn_ke skal, for vor

høj_ _e Dron_nings Øj_e de i Stø_ _vet syn_ke skal, før vor

høj_e Dron_nings Øj_e de i Stø_vet syn_ke skal, før vor

høj_e Dron_nings Øj_e de i Stø_vet syn_ke skal, de i

høj_e Dron_nings Øj_e de i Stø_vet syn_ke skal, de i

Stø_vet syn_ _ke skal, de i Stø_vet syn_ _ _ke skal!

Stø_vet syn_ _ke skal, de i Stø_vet syn_ _ _ke skal!

8

mf

f

Nº 10. ARIE MED CHOR.

Andante maestoso.

f

tr

Elisabeth.

Fre - dens Pal - me huldt om skyg - - ge dig, mit elsk - te Fæ - dre - land!

p Str. Cor. Trombe. *f* *fz*

Al - fer i dens Kro - ne byg - ge, Al - fer i dens Kro - ne byg - ge, spre - de

Bl. Clar. *p* 6 6 *mf* Ped.

Held fra Strand til Strand, sprede Held fra Strand til Strand. Fre - dens

p *mf* Trombe. Str. *f* *p* *p*

Pal - me huldt om - skyg - ge dig, mit elsk - te Fæ - - dre - land!

Tr.

f

Al - - fer i dens Kro - ne byg - - ge,

Ob.

Al - fer i dens Kro - ne

p

Ped.

byg - - ge, spre - de Held fra Strand til Strand, spre - - de Held fra

cresc.

mf

cresc.

Strand til Strand!

Tr.

f

Allegro.

p cresc.

Stol_ten

Hav, hvis Bøl_ger lar_me op i_mod dit høj_e Bryst, kraf_tigt

f fz Str. p f p

skal med Brud_goms Ar_me fav_ne dig i sa_lig Lyst.

Viol. f p

Sa_ga skal din Hæ_der ty_de,

mf p f p

Sa_ga skal din Hæ_der ty_de, og Kar_

mf p

to - vens Tor - den ly - de sej - ren - de fra Kyst til Kyst, og Kar -

fz fz cresc. mf f

to - vens Tor - den ly - de sej - ren - de fra Kyst til Kyst.

p fz cresc. mf fz p

Sa - ga skal din Hæ - der ty - de,

mf p f p dolce

Sa - - ga skal din Hæ - der ty - de, og Kar -

mf p

to - vens Tor - den ly - de sej - ren - de fra Kyst til Kyst, og Kar -

fz fz cresc. mf f

to - vens Tor - den ly - de sej - ren - de fra Kyst til Kyst, sej -

p *fz* *cresc.* *mf* *fz* *mf*

p *mf* *p* *fz*

- ren - de fra Kyst til Kyst.

fz *p*

Ja, sej -

CHOR.

Sopr.

Alt.

Sa - ga skal din Hæ - der ty - de, og Kar -

Ten.

Bas.

f

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - ren_

to _ vens Tor _ den ly _ de sej _ rende fra Kyst til Kyst, fra

mf *fz* *fz* *p*

de fra Kyst til Kyst, sej_ - - - - - - ren _ de fra Kyst til

Kyst til Kyst, fra Kyst til

f *mf*

Kyst, sej_ - - - - _ren_de fra Kyst til Kyst, fra

Kyst, sej _ ren _ de, sej _ ren _ de fra Kyst til Kyst, sej _ ren_

f

Kyst til Kyst, fra Kyst til Kyst,

de fra Kyst til Kyst, fra Kyst til Kyst, Kar_to_vens

sej_rende, sej_ _ _ren_de fra Kyst til Kyst.

Tor_den ly_de sej_ren_de, sej_rende fra Kyst til Kyst.

№ 11. CHOR.

Allegro con brio.

Chor af Hoffolk.

Ten. 1. 2.

Hil dig, vor Dron_ning! hil dig, vor Dronning! Paa Land og paa Bøl_ _ge

Bas.

to_ner dit Navn! Hil dig, hil dig, vor Dronning! Paa

Land og paa Bøl_ _ge to_ ner dit Navn! Sej_er og Ju_ _bel

er i dit Føl - ge, tol - ke din Hæ - der fra Kyst og fra Stavn!

3

f

Føl - ge,

Sej - er og Ju - - bel er i dit Føl - ge, tol - ke din Hæ - - -

mf

cresc.

f

- - der fra Kyst og fra Stavn!

3 3 3 3 3

Troskab frem - bæ - rer dit sej - ren - de Ban - ner, kæm - per for dig,

mf f

kæm - per for dig. Tro - skab i Fred ved din Tro - - - ne

mf

stan - der, stærk, som i Krig, stærk, som i Krig!

cresc. f

Hil dig, vor Dron_ning! hil dig, vor Dron_ning! Paa Land og paa

cresc. *f* *mf*

Bøl_ _ _ge to_ _ner dit Navn! Sej_er og Ju_ _ _bel

mf *cresc.*

er i dit Føl_ _ge, tol_ke din Hæ_der fra Kyst og fra Stavn!

Føl_ge,

f

Hil dig, hil dig, vor Dron - ning! paa

Land og paa Bøl - - - ge to - - - ner dit Navn!

№ 12. ARIE.

Allegro con spirito.

f *p* *cresc.*

Leicester.

Ha! Tvivl mit Hjer_te søn_der_ri_ver! Hvo dæmper

mf *f* *p* Bl. *mf*

Stor_men i mit Bryst? hvo dæm_per Stor_men i mit

Ob. Fl. Str. *dolce*

Bryst? Hvor er et

f *p* *mf* *f* *p*

himmelsk Lys, som gi_ver i Nat_tens Mør_ke Haab og Trøst og en_der Kam_pen i mit

mf f

Bryst mel_lem Stolt_hed og Kjær_lig_heds Lyst? Hvor er et

mf p dolce

himmelsk Lys, som gi_ver i Nat_tens Mør_ke Haab og Trøst?

mf Cor. p

cresc. p f

Fl. Str. p mf

Andantino.

1. Du stil - le Dal, som sku - - -ed min ly - se Blom - ster -
2. Du Bæk, jeg smi - led o - - -ver i barn - lig Mun - ter -

dolce Fag. *p* Vcl.

Ped.

1. vaar, hvor er din Sol, som lu - - -ed paa Bar - nets gu - -le
2. hed, hvor rul - -le di - ne Vo - - -ver? Du tog min Lyk - -ke

mf *p*

1. Haar?
2. med.

mf Bl. *cresc.* Viol. *mf* Fl. *dolce*

Ped.

Ak, falsk er Højheds Klip - - - pe i Dy - bets stær - ke
Strøm! Thi kan ej Hjer - tet slip - - - pe sin
Ung - doms fag - - - re Drøm.

p
nf
p
mf
Bl.
Viol.
dim.
Fl.
Cor.
p
Ped.
Ped.

Tempo I°

Ha! Tvivl mit Hjer-te søn-der-ri-ver! Hvo dæmper Stormen i mit Bryst?

p *mf* *p*

hvo dæm-per Stor-men i mit Bryst?

mf *cresc.* *f* *p* *mf* *cresc.*

Hvor er et him-melsk Lys; som gi-ver i Nat-tens

Bl. *f* *p*

Mør-ke Haab og Trøst og en-der Kam-pen i mit Bryst mel-lem Stolt-hed og

f *mf*

Kjær - - - lig - heds Lyst? Bl.

p *mf* *mf*

Hvor er et himmelsk Lys, som gi - ver i Nat - tens Mør - ke Haab og

mf

Trøst?

Cor. *p* *cresc.*

Dog

bort fra mit Øj - e, be - daa - ren - de Sy - ner! o fly, be - daa - ren - de

f tr

Sy_ner, o fly! Jeg sku_er et Lys i det Høj_e, en Stjer_ne bag dæm_ren_de

p *cresc.*

Sky, jeg sku_er et Lys i det Høj_ _e, en Stjer_ _ _

f

_ _ne bag dæm_ren_de Sky. Af_

Allegretto con brio.

sted da med Mod! Ha! le_der min Fod, I Nat_tens ly_sen_de Ter_ _ner! Be_

mf

vin _ get og fri, paa svim _ len _ de Sti, jeg føl _ ger de e _ vi _ ge Stjer _ _ _

p

ner! Af _ sted da med Mod! Ha! le _ _ der min Fod, I Nat _ _ _ tens

Cor.

mf

cresc.

f

mf

ly _ sen _ de Ter _ _ _ ner! Be _ vin _ get og fri, paa svim _ len _ de Sti, jeg

p

cresc.

mf

føl _ ger de e _ _ vi _ ge Stjer _ _ _ ner, de e _ _ _ _ _

p

f

- - - - - - - -vi-ge Stjer- -ner, de e- - - -

p mf p f

- - - - - - - -vi-ge Stjer- -ner, jeg føl- ger de

p mf p mf

e - vi-ge Stjer- -ner, jeg føl - ger de e- - - - -vi-ge

cresc. f

Stjer- - - - -ner!

№ 13. DUET.

Andante. Alasco.

Naar Nat - ten sti - ger, Him - len dog staar o - ver Bjerg og Da - - - le. Den aab - ner os sin luk - te Bog, hvor Stjer - ne - hæ - re ta - le.

Clar. Cor. Fag. dolce mf p Str.

Leicester.

Ha, mørk er Skæb - nens Gaa - de - skrift som

Nat - tens dunk - le Him - mel! Hvo ty - der Frem - tids Stor - be - drift i

mf *p*

Stjer - ne - hæ - rens Vrim - mel?

For - mast dig ej! det E - vig - høj - e

cresc. *mf* *p*

Ak! Haa - bet ly - ser for mit Øj - e, men

ser kun den Tro - en - de paa Jord.

cresc.

Tviv - len føl - ger i dets Spor.

f *mf* *p*

Vcl. solo

Du E - vi - ge bag Nat - tens Stjerne, som hist i Ly - sets Tem - pel bor,

Du E - vi - ge bag Nat - tens Stjerne, som hist i Ly - sets Tem - pel bor,

dolce

send os en Straa - le fra det Fjer - ne, til Haab og Trøst paa dunk - le Jord!

send os en Straa - le fra det Fjer - ne, til Haab og Trøst paa dunk - le Jord!

mf *p*

Send os en Straale fra det Fjer_ne, til Haab og Trøst paa dunk_le Jord, til Haab og

Send os en Straa le fra det Fjer_ne, til Haab og Trøst paa dunk_le Jord, til Haab og

Trøst paa dunk_le Jord, paa dunk - le Jord, til Haab og

Trøst paa dunk_le Jord, paa dunk - le Jord, til Haab og

Trøst paa dunk_le Jord, til Haab og Trøst paa dunk_ _le Jord!

Trøst paa dunk_le Jord, til Haab og Trøst paa dunk_ _le Jord!

Nº 14. ARIE.

Allegro con spirito.

f *dolce* *mf* *f*

Emmy.

Ungdoms_hjer_tet vil sig glæ_de, bort, bort med Sorg, bort med Sorg! Her har Mun_ter_hed sit

p *mf*

Sæ_de, Hjer_tet er dens Kon_ge_borg. Her

f *dolce* Bl. Cor.

har Munter_hed sit Sæ_de, Hjer_tet er dens Kon_ge_borg.

mf *f*

Allegretto.

p
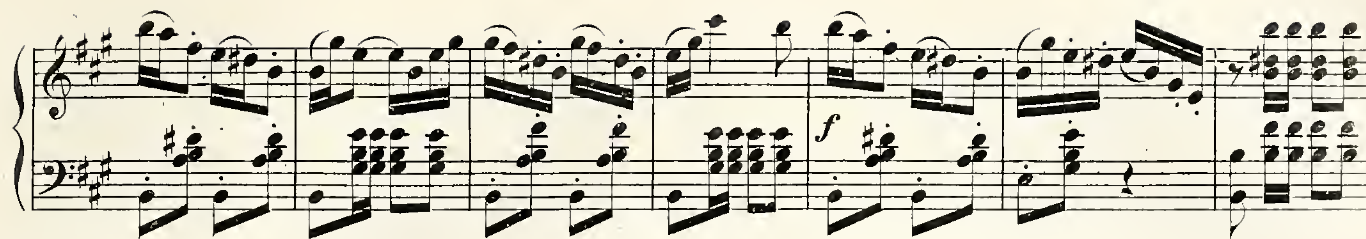
Snart er endt min Læng_sel! fra mit skum_le Fæng_ _sel skal jeg Lei_ster føl_ge o_ver

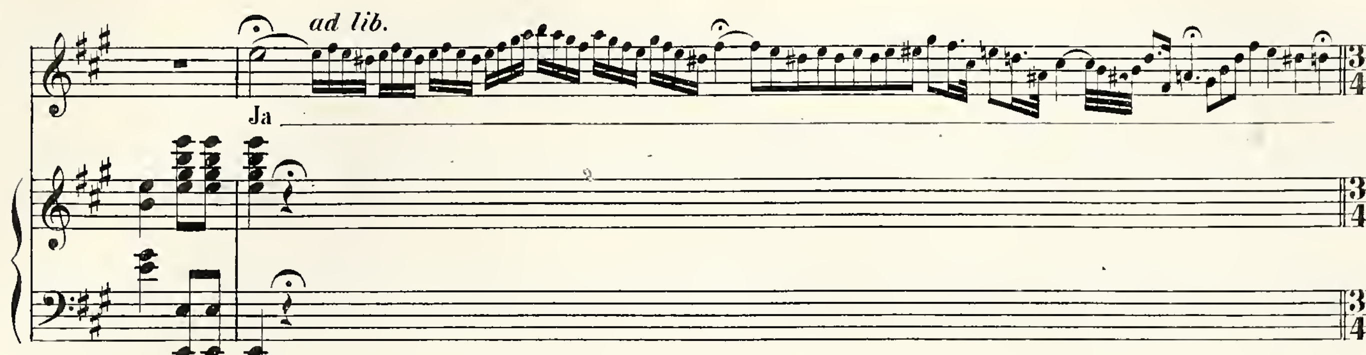
Them_sens Bøl_ge, og i Hof_ _fets Glands, me_dens Fløj_ _ter klin_ge,
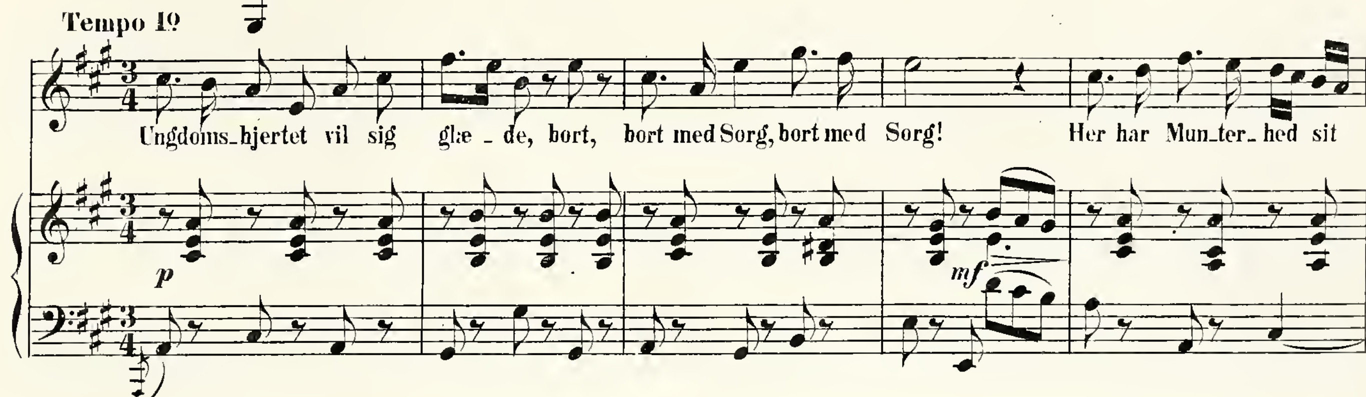
rask med ham mig svin_ _ge i den muntre Dands, rask
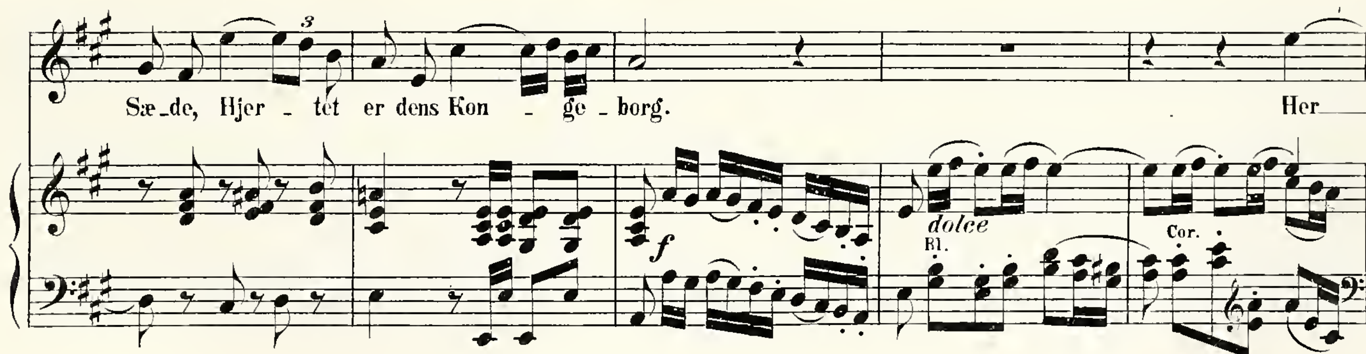
med ham mig svin_ _ge i den mun_tre Dands.
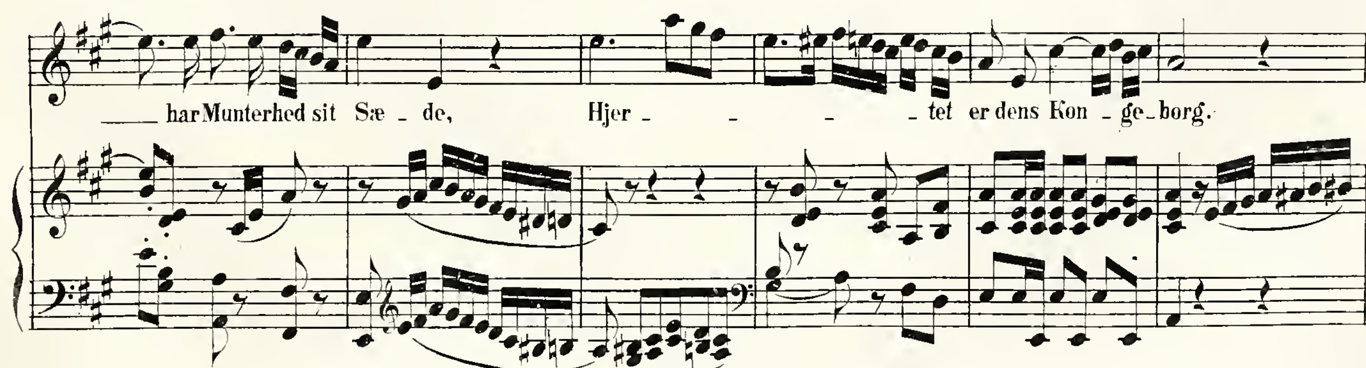
mf

ad lib.
Ja

Tempo I°
Ungdoms_hjertet vil sig glæ - de, bort, bort med Sorg, bort med Sorg! Her har Mun_ter_hed sit
p
mf

Sæ_de, Hjer - tet er dens Kon - ge - borg. Her
f
dolce
Fl.
Cor.

har Munterhed sit Sæ - de, Hjer - - - tet er dens Kon - ge - borg.

Allegretto.

Tys! fra Ø_en, o_ver Sø_en,
ly_der Hor_nets Klang!
Ved hans Si_de skal jeg ri_ _de;
un_der Li_de to_ner Jæ_ger_sang!

Corni
dolce
Str.
mf
cresc.
f
p
Cor.
f

Nu med min Lei'_ster jeg fly _ ver af_sted, nu med min Lei'_ster jeg fly _ ver af_sted; min

Fa _ _der jeg gjæ _ ster; o Sa _ _ lig _ hed! El _ _ ske _ de

Fa _ der! Alt du for_la _ der paa Em_mys Bøn! El _ ske_de Fa_der! Alt du for_

la_der paa Em_mys Bøn! O

Fl. Ob. Bl. Viol. Cl. mf dim. f p p

Fæ_dre_ne_hjem, hvor Min_der_ne ta_le, din Him_ _mel er skjøn! o Fæ_dre_ne_hjem, hvor

Cor.

poco cresc.

Min_der_ne ta_le, din Him_ _mel er skjøn!

mf

p

cresc.

Se de gam_ _le Sa_ _le! hør Fløj_tens Lyd i de stil_ _le

Fl.

mf p

dolce

8

Da_ _le— et Ek_ _ko af Barn_ _dom_mens Fryd,

8

Viol.

Bl.

et Ek_ _ko af Barn_ _dom_mens Fryd!

Cor.

Fl. f Str. p mf Bl. Ped.

ad lib. rallent.

Ja

f tr

Tempo I°

Ungdomshjertet vil sig glæ - de, bort, bort med Sorg, bort med Sorg! Her har Mun - ter - hed sit

p mf

Sæ - de, Hjer - tet er dens Kon - ge - borg.

f dolce Bl.

Her har Mun - ter - hed sit Sæ - de, Hjer - - - -

Cor.

- - tet er dens Kon - ge - borg, Hjer - - - - - - - - - - tet

er dens Kon - ge - borg, Hjer - - - - - - - - - - - - - -

p *f* *p* *f*

- - - - - - - - - - - - - - - - tet

f *mf*

er dens Kon - ge - borg.

cresc. *f*

Ped.

Nº 15. FINALE.

Haandværksfolk, Borgere og Bønder strømme til. Nogle Gøglere have taget Plads i Forgrunden. Skolemester Holeday og Dværgen Dickie sidde under et Træ. Zigeunere komme gjennem Skoven.

Allegretto.

f Viol. *mf*

mf

Chor.

Sopr. *mf*

Alt.

Dej_ligt duf_ter hvert et Blad; yn_di_ge Skær_som_mer!
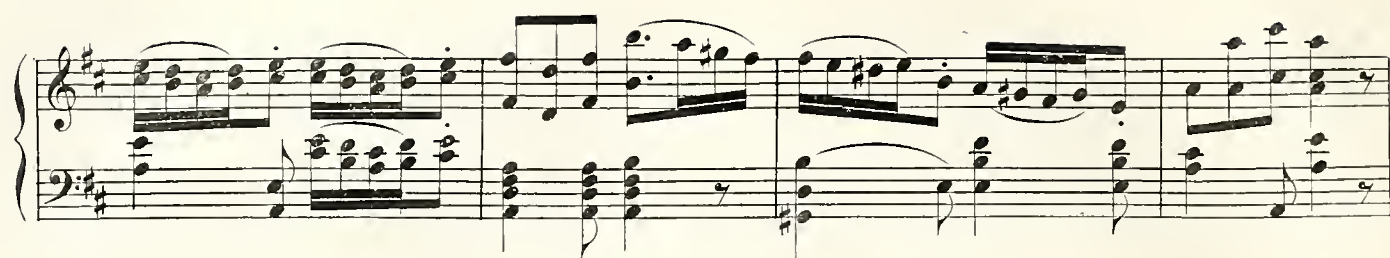
Ten.

Bas. *mf*

p

Al_le Knop_per skil_les ad, se de fag_re Blom_mer!
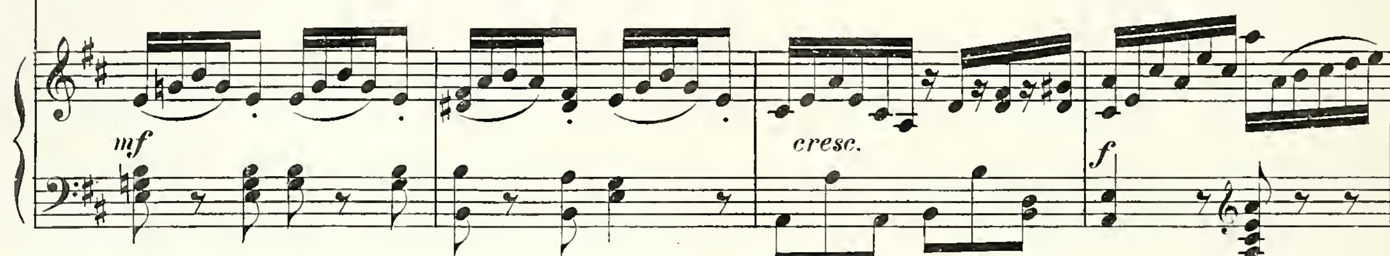
cresc. *mf* *f* Cor.
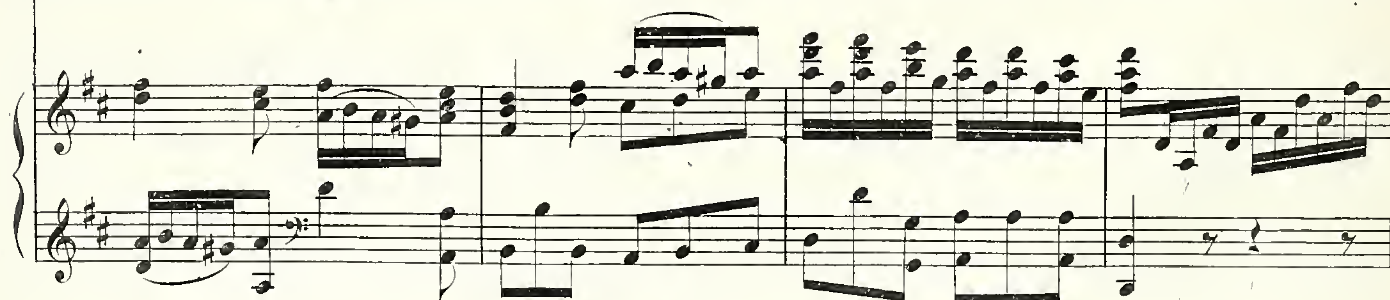

mf *cresc.* *f*
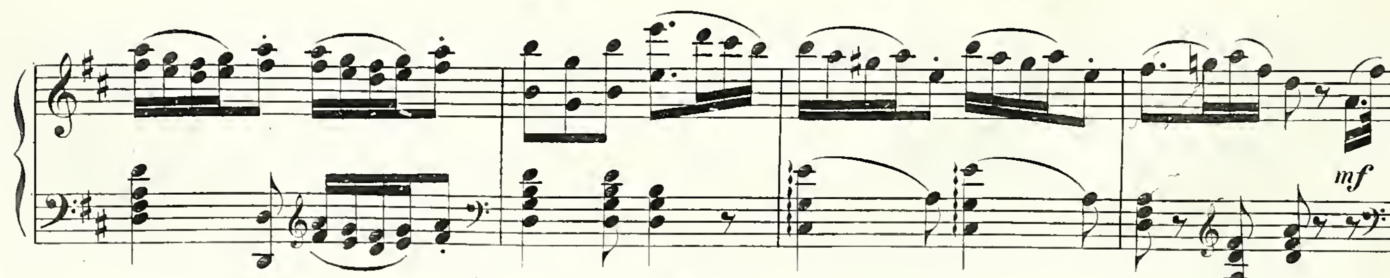
Gril- - ler, flyv kun e- - ders Vej, flyv med Ravn og Ug- - - le!

mf *cresc.* *f*

Hjer- - tet syn- - ger sit „Juch-hej!" med de an- - dre Fug- - - le!

Dickie.

Alt er Ju_bel, Alt er Sang, hvil_ken Lyst og Glæ_de!

Goldthred.

Un_der Sko_vens grøn_ne Hang vil vi ta_ge Sæ_de.

Bob.

I Sus og i Brus gaar Al_ting op, sig selv man næp_pe hø_rer. Hist

Vogn ved Vogn jo kjø_ _ _rer, se her en Gøg_ler_trop!

p *poco cresc.* *mf*

Chor.

Sopr. *mf*

Alt.

Dej_ _ligt duf_ _ter_ hvert et Blad; yn_ _di_ge Skær_som_ _mer!

Ten.

Bas. *mf*

p

Al_ _le Knop_per skil_ _les ad, se de fag_ _re Blom_ _ _mer!

cresc. *mf* *f*

mf cresc. f

Gril_ _ler, flyv kun e_ _ders Vej, flyv med Ravn og Ug_ _ _ _le!

mf cresc. f

mf cresc. f

Hjer_ _tet syn_ _ger sit „Juch_hej!" med de an_ _dre Fug_ _ _ _le!

mf

Holeday (deklamerende).

„Min Dron_ning Held og Lyk_ke, Held og Lyk_ke!" „Min Dron_ning"_Her_re Gud! det er saa svært et Stykke, jeg faar det al_drig ud.

f p cresc. mf p cresc.

Dickie.

I skal, for_klædt som Kæm_ _pe, ved Slots_Por_ta _ len staa.

Viol. Bl. mf f mf p pizz.

Holeday.

Det vol _ der stor U _ lem_ _pe, at

Bl. mf p mf p Str.

Dickie.

Ta_len ej vil gaa. I har jo Ta_le_ga_ve, faar svæ_re Klæ_der paa; sæt mig i e_ders Ma_ve! jeg der suf_fle_re maa. Den Lil_le hjæl_per gjer_ne, ved dig han bli_ver stor! Jeg væ_re vil din Hjer_ne, der dybt i Ma_ven bor.

Holeday.

Ja, un_der Bjør_ne_skin_det du sid_der me_get godt! Ak, hvor det let_ted Sin_det, jeg gru_ed alt saa smaat.

mf p f p cresc. mf p mf p mf cresc. f

Viol.

f

mf

mf

Chor.

mf

Sopr.

Alt.

Dej _ ligt duf _ ter hvert et Blad; yn _ di _ ge Skær _ som _ mer!

Ten.

Bas.

mf

p
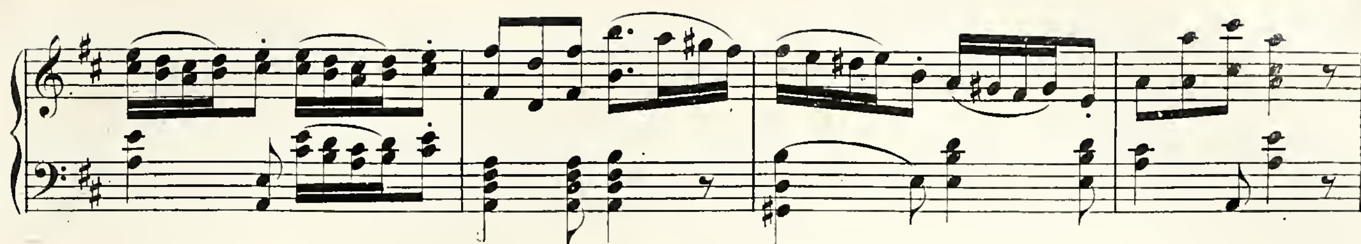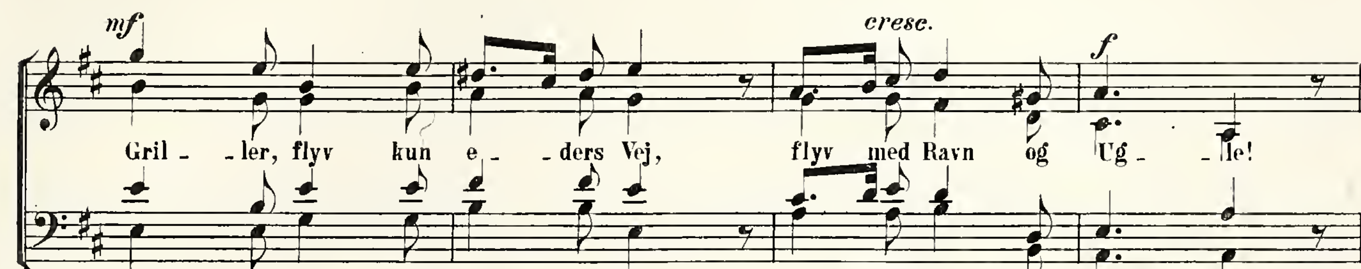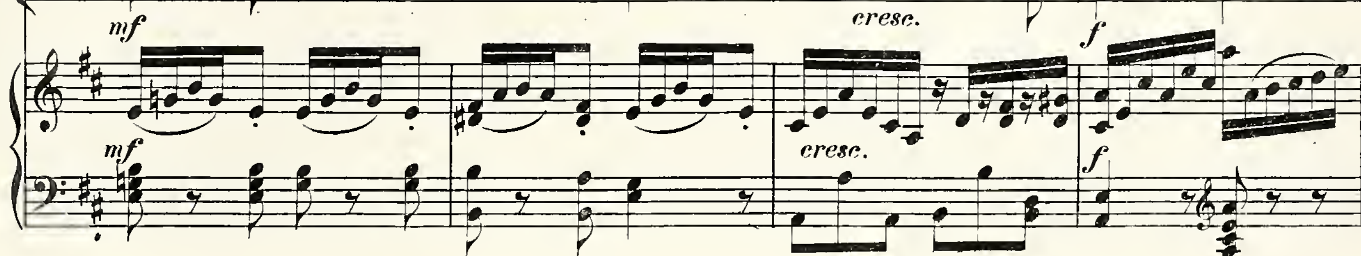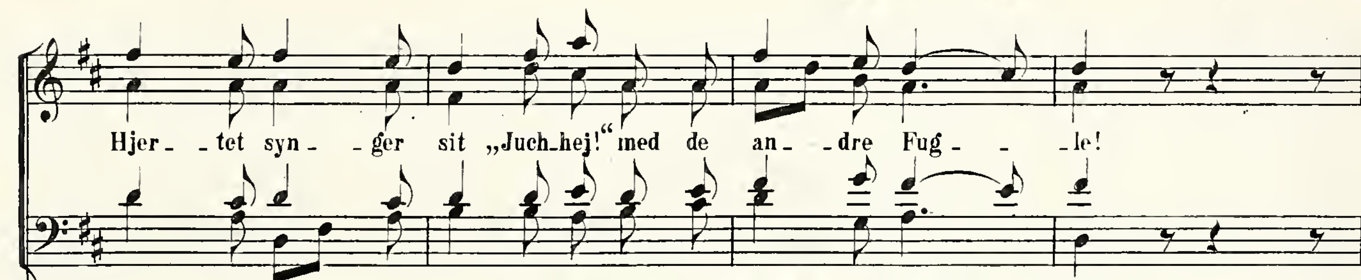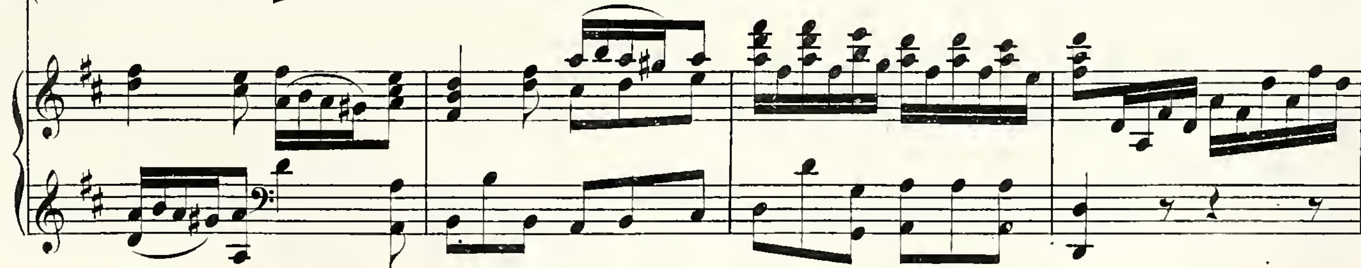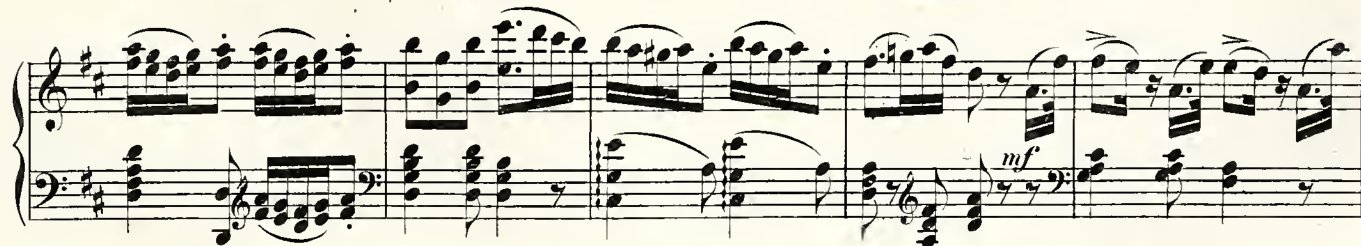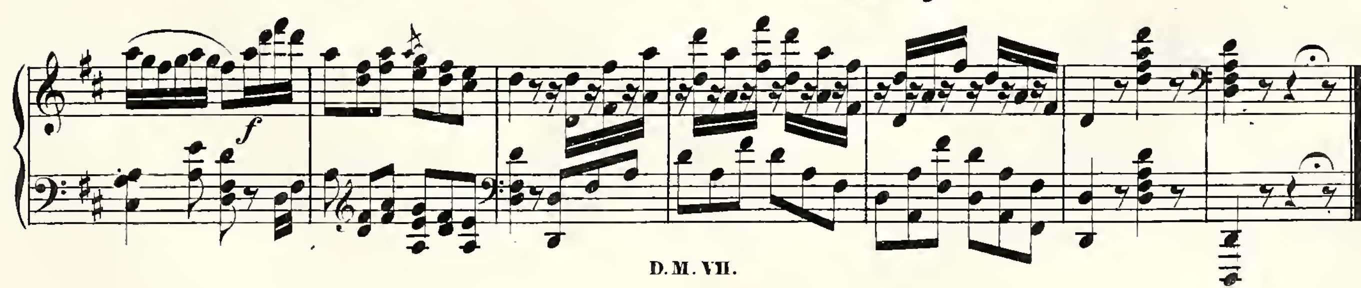
Al _ le Knop _ per skil _ les ad, se de fag _ re Blom _ mer!

cresc.

mf

f

Cor.

mf
cresc.
f
Gril - ler, flyv kun e - ders Vej, flyv med Ravn og Ug - le!
mf
cresc.
mf
cresc.
f
f

Hjer - tet syn - ger sit „Juch-hej!“ med de an - dre Fug - le!

mf

f

Dands af Zigeunere.

Allegretto.

p mf f mf fz fz f p cresc. mf f f p f p mf f mf fz fz f

p *cresc.* *mf* *p*

8

cresc. *mf* *p*

p *mf* *f*

mf *fz* *fz* *f*

p Str. *mf* *p* *mf* *p*

Bl. *p* *mf* *f*

mf *cresc.* *f*

p
mf
f
mf
fz
fz
f

Moderato.

Str. *p* *mf*

Emmy (forklædt og maskeret).

Al - le jub - le de i Glæ - de, jeg al - e - - ne — jeg maa græ - de!

p

Holeday.

Hvad mon vel den Gam - le vil? Mon hun og - saa Vers skal si - ge?

Dickie.

Det er in - gen graa Mor - lil — nej, en ung, en dej - - lig Pi - ge!

Emmy (uden Maske, til Holeday).

Mig Jea - net - te Fo - ster sen - der, selv kun ej kan kom - me med.

Du fra hen_de Tegnet kjender? _ Jeg gaar med i hen_ _des Sted.

Holeday.

Godt, jeg fat_ter din Be_sked. Men for_kiar mig, sig mig det_te: Hvor_for kom_mer ej Jea_net_ _te?

mf *p*

cresc. *mf* *p*

For sin Fru_e ej hun tør.

Dickie.

Al_ _drig, al_drig saae jeg den_ne før. Ej det rig_tigt er med hen_de! No_get stik_ker un_der

Emmy.

Naa_dens Gud, du mig be_va_re! led den ar_me Flygt_nings

Holeday.

Trygt i Fa_rens Stund du sto_ _le kun paa mig, i_hvor det

Fjed! før mig gjen_nem Flugt og Fa_re til mit Hjer_tes Kjær_ _ _lig_

gaar! tro mig: bag den simp_ _ _le. Kjo_ _le tidt et ær_ligt Hjer_ _te

her! O, hvad gav jeg for at kjen_de den for_klæd_te Pi_ _ _ge

mf cresc. f dim. dolce

hed! før mig gjen_nem Flugt og Fa_re til mit Hjer_tes Kjær_ _lig_hed!

mf cresc. f dim. dolce

slaar! tro mig: bag den simp_le Kjo_le tidt et ær_ligt Hjer_te slaar!

mf cresc. f dim. dolce

der! o, hvad gav jeg for at kjen_de den for_klæd_te Pi_ _ge der!

mf f mf p mf

p mf p pp

pizz.

Dands af Hyrder og Hyrdinder.

Andantino quasi Allegretto.

Cor.

mf

dolce

cresc.

mf

dolce

Fl.

dolce

Str. pizz.

mf

p

Viol.

cresc.

f

Fl.

p

Ped.

dolce

cresc.

Bl.

p

Str. pizz.

mf

Viol. *p* Fl. *mf* *p*

Viol. *mf* *p* Ped.

cresc.

Viol. *f*

Ped.

Allegro con brio.

f Tr. Timp.

Str.

Fire harniskklædte Riddere.

Ten. 1. 2.

1. Hvor der vin - des Lavr-bær-krand - se, stolt jeg vo - ve vil min Land-se! u - for-
2. Se, de ra - ske Kæm-per mø - des, Spyd og Sværd mod Skjol - det stø - des! Med de

Bas 1. 2.

Str. pizz.

1. fær - det svin - ge Sværdet, mo - de Fjen - den som en Mand, Fa - ren kjækt i Øj - et
2. Skjøn-nes Smil at løn - nes — Haab, som gjør dem Sej - ren let! Land-ser bry - des, Bryn - jer

1. sku_e, jub_le midt i Kam_pens Lu_e, u_for_trø_den trod_se Dø_den for mit
2. klin_ge, Sej_ren ry_ster alt sin Vin_ge! Kampen kro_ner, mens den to_ner Ju_bel

1. for mit elsk_te Fæ_dre_land, for mit elsk_te
2. Ju_bel for E_li_sa_beth, Ju_bel for E_

1. elsk_te Fæ_dre_land, for mit elsk_te Fæ_dre_land, for mit elsk_te
2. for E_li_sa_beth, mens den to_ner Ju_bel, Ju_bel for E_

1. for mit elsk_te Fæ_dre_land, mit elsk_te
2. mens den to_ner Ju_bel, Ju_bel for E_

1. Fæ_dre_land!
2. li_sa_beth!

1. Fæ_dre_land!
2. li_sa_beth!

Vaabendands af Riddere.

Allegro non troppo.

f mf fz mf fz f fz mf fz mf fz f fz f fz mf fz f 1. 2.

f

fz

1.

2.

Romance med Chor.

Andantino quasi Allegretto.

dolce

En Minstrel.

1. Hyr_den græs _ ser si _ ne Faar, Gjærdet er hans Tro _ ne, So _ len Pur _ pur om ham slaar,
2. Kongens Dat _ ter, favr og fin, staar i Kon _ ge _ bor _ gen; Sil _ ke, Guld og Her_me _ lin
3. „Vind og Blomst, svar, hver i _ sær, kommer hun dog ik _ ke?“ Vin_den hvi _ sker: „Hun er nær!“

Fag.

p
Str. pizz.

1. Maanen er hans Kro - ne. Hvad mon vel han tæn - ker paa? læn - ge tavs han stod og saae
2. skju - ler ik - ke Sor - gen. Tan - ken, som en Fugl saa let, fly - ver, bli - ver al - drig træt,
3. Blomsterne de nik - ke. Skjult en Sti fra Slot - tet gaar, Fug - len højt bag Krat - tet slaar:

1. frem i Af - ten - stun - den. Hjer - tet veed, Kjær - lighed er det fag - re - ste Træ i Lun - den.
2. syn - ger: „Jeg har fun - den.“ Hjer - tet veed, Kjær - lighed er det fag - re - ste Træ i Lun - den.
3. „Han har hen - de fun - den.“ Hjer - tet veed, Kjær - lighed er det fag - re - ste Træ i Lun - den.

mf

Chor.

Sopr.

Alt.

Hjer - tet veed, Kjær - lig - hed er det fag - re - ste Træ i Lun - den.

Ten.

Bas.

dolce

pp

Almindelig Dands.

Allegro.

PRIMO.

Borgere.

Viol.

mf

Ob.

p

Zigeunere.

f Viol. e Fl. piccolo

SECONDO.

Str.

mf

p

f

8

Hyrder.

Viol. *dolce*

p

Fl.

Riddere.

f *fz* *f* *fz* *p* *p* *f* *f*

8

8

dolce

p

f

f

fz

fz

Zigeunere.

mf

Borgere.

mf

Hyrder.

Riddere.

Alle.

f

f

3

3

Ped.

Moderato.

p Str.

mf

p

Dickie.

Ha! se hist i_mel_lem Vrim_len ja_ge To til_hest af_sted!

mf *p* *mf* *p* *f*

Emmy.

Var_ney! Fo_ster! Gud i Him_len!

p

Dickie.

Kvin_der gjør de ej For_træd! Kvin_der gjør de ej For_træd!

mf

f

p

Allegro con spirito.

p Str.

Varney.

Un_der Sko_vens dunk_le Bø_ge her blandt Vrim__len vil vi

mf *p*

Emmy.

Ve mig, ve, hvis de mig kjen_de! ve mig, ve mig!

Dickie.

Se, hvor

so_ge. Ser du hen_de? ser du hen_de? ser du hen_de?

Foster.

Ser du hen_de? ser du hen_de? ser du hen_de? ser du hen_de?

cresc. *mf* *f* *f* *mf*

fælt den E__ne glor! Han sit Blik paa hen__de hef_ter. Hvem er

p *mf* Cor.

(til Emmy).

det, I sø_ge ef_ter? Vil I ha' min gam_le Mo'r? Hvor_for staar du der og

Bl. poco f Str.

ti_er? Ser du ej, der er en Fri_er!

Bl. Str. cresc. mf f

Dickie.

De har næp_pe Godt i Sin_de!

Varney (til Foster).

Ser du hen_des Aa_syn ej?

Foster.

Hvo, som sø_ger, han skal fin_de!

Chor.

Ten.

Bas.1. 2.

Hvem er dis_se? Hvil_ke

fz mf p

Foster.

Sik_kerligt, det fej_ler ikke, hun er taget denne Vej, hun er ta_get den_ _ne Vej!

Blik_ke!

Hvorfor

mf *p* *mf*

Varney.

Se mig til de ra_ske

spej_de her I Tven_de? Skal vi gjø_re Jer Be_sked?

f *mf* *f* *fz* *mf* *p*

Sven_de! Kommer det Jer el_lers ved?

Foster. Stil_le,

Stil_le, slaar Jer kun til

Vil I Klamme_ri op_væk_ke?

mf *f* *mf* *f*

stil_le! stil_le, stil_le! Dum_me Pak, min Harm I

Ro! stil_le, stil_le!

Eders Mod vi nok skal knække, e_ders Mod vi nok skal knæk_ke!

mf f fz p

æg_ge! Hundred' mo_di_ge mod To!

Det er rigtigst at for_trække, her er Hundred' jo mod To!

Slige Skikke taa_les

fz p f

Foster.

Bort! jeg

ik_ke! Strax I Frække skal for_trække! strax I Frække skal for_trække! Aldrig saae vi saa_dan Færd!

p

raa_der, bort! jeg raa_der, _ ej det baa_der os at trod_se! kun en Tos_se kæm_per e_ne mod en

Varney.

Ej for Hel_ved' selv jeg skjælved! ej for Hel_ved' selv jeg skjælved! Blodet

Hær!

Sli_ge Skikke taa_les ik_ke! sli_ge Skikke taales

f

sy_ _der, _ Vej jeg bry_ _der gjen_nem Flok_ _ken med mit

ik_ke! Strax I Frække skal for_træk_ke! Al_drig saae vi saa_dan Færd, al_drig saae vi saa_dan

Emmy.

Guds Hær_ _ska_ _re, se min Fa_ _re! Du for_

Sværd! Ej for Hel_ _ved' selv jeg skjæl_ved! ej for Hel_ved' selv jeg

Foster.

Bort! jeg raa_der, bort! jeg raa_der, — ej det baader os at trod_se!

Chor.

Sopr.

Alt.

Hvil_ket Mø_de! hvil_ket Mø_de! Se, de glø_de! Øj_ _et

Færd. Slige Skikke taales ik_ke!

mf *f*

sva_re, du for_ _sva_ _re, du be_ _va_ _ _re skjult den

skjæl_ved! Blo_det sy_ _der, — Vej jeg bry_ _der gjen_ _nem

ej det baader os at trod_se! Kun en

bræn_der, Øj_ _et brænder, ak, det en_der blo_ _ _digt

sli_ge Skikke taa_les ik_ke! Strax I Fræk_ke skal for_ _trække! Al_drig saae vi saa_dan

stäk - kels Em - - my her!

Flok - - ken med mit Sværd!

Tos - se kæm - per e - ne mod en Hær!

vist med Kamp og Sværd!

Færd, al - drig saae vi saa - dan Færd! Strax I Fræk - ke skal for - træk - ke, strax I Fræk - ke skal for -

mf

cresc.

Bort! jeg raa - der, kun en Tos - se kæmper e - ne mod en Hær!

Ak, det en - - - der blo - digt vist med Kamp og Sværd!

træk - ke! Al - drig saae vi saa - dan Færd! Strax I Fræk - ke skal for -

f fz mf

Vej jeg bry_der gjennem Flok_ _ken med mit

Bort,

Ak, det en_ _ _ der blo_digt vist med Kamp og

trække, strax i Frække skal for_ træk_ke! Al_ drig saae vi saa_dan

cresc. f fz mf

Guds Hær_ _ska_ _re, Du be_va_ _re skjult den

Sværd! Vej jeg

bort! Bort, bort! Bort, bort! Bort,

Sværd, ak, det en_der blo_digt vist med Kamp og Sværd, ak, det en_der blo_digt

Færd, al_ _ _ _drig saae vi saa_ _dan Færd, al_ _ _ _drig

f

stak_ _kels Em_ _my her!

bryder gjennem Flok_ken med mit Sværd!

bort! bort! bort!

vist med Kamp og Sværd!

saae vi saa_ _dan Færd!

Allegretto.

Goldthred.

Lidt Spek_ta_kel til For_an_dring gjør i_ mel_lem gan_ske godt!

p Str.

mf

Holeday.

Nu af_ sted i_gjen paa Vandring! Lad os prø_ve det saa

p

smaat! **Chor.**

Sopr.

Alt.

Nu af - sted i - gjen paa Van - dring, nu af - sted i - gjen paa Van - dring! Lad os

Ten.

Bas.

cresc.

prø - ve det saa smaat, lad os prø - ve det saa smaat!

f

mf

p

mf

f

Allegretto vivace.

Alle. Sopr. Alt. Ten. Bas

CHOR.

f

Til Kenilworth! til Glædens Fest, de Gril_ler at for_ _ja_ _ge! Til Fods, til Hest, som hver kan bedst, med ly_stig Sang vi dra_ge!

Til Glæ_dens Fest, de Griller at for_ja_ _ge! Til Fods, til Hest, som hver kan bedst, med ly_stig Sang vi dra_ge!

mf *cresc.* *f*

Mod Glædens Maal gaar Fo_den let, _

mf

vort Lø_sen er E_li_sa_beth, vort Lø_sen er E_li_sa_beth, E_

li_sa_beth! Vort Lø_sen er E_li_sa_beth, E_li_sa_beth! Til

Glædens Fest, de Gril_ler at for_ja_ge! til Fods, til Hest, som hver kan bedst, med ly_stig Sang vi dra_ge!

mf

Mod Glædens Maalgaar Fo_den let, _ vort Lø_sen er E_

mf

f

li_sa_beth, vort Løsen er E_li_sabeth, E_li_sa_beth! Vort Lø_sen er E_li_sabeth, E_

f

f

li_sa_beth! Og Ek_kos Røst skal jub_len_de gjen_ta_ge vor Lyst, og

Ek_kos Røst skal jub__len_de gjen_ta__ge vor Lyst, gjen__ta__ge vor

Lyst, gjen__ta__ge vor Lyst, gjen__ta__________ge vor

og Ek_kos Røst skal jub_len_de gjen_

Lyst, gjen___ta___ge vor Lyst!

ta___ge, gjen_

TREDIE AKT.

Slottet Kenilworth.

№ 16. MARCHE MED CHOR.

Tempo di marcia.

f

Harmoni-Orchester bag Scenen.

mf

cresc.

f

mf

f

Chor (bag Scenen).

Sopr. f

sti - ge

Alt.

Glæ-dens Ju - bel-to - ner sti - ge til vor høj - - - e

Ten.

Bas. f

f

mf
cresc.
f
Dron_nings Pris! Glæ_dens Ju_ _bel_to_ner sti_ _ _ge til vor høj_ _e Dronnings
cresc. stige
f
mf
mf
cresc.
f
Pris, til vor høj_ _e Dron_nings Pris, til vor høj_ _e Dron_nings
mf
f
Pris! Sorgen hen_des Blik maa vi_ge, Sor_ _ _gen hen_ _des Blik maa
tr
tr

mf cresc.

vi_ _ge! Kjær_ _ _lig_hed er hen_ _des Ri_ _ge,

mf cresc.

mf

cresc.

f

En_gel_land dens Pa_ ra_ _dis.

f

f

mf

f

8

Glæ_ _dens

sti - ge *mf*

Ju - bel - to - ner sti - ge til vor høj - - - e Dron - nings Pris! Glæ - dens

mf

mf

cresc. *f*

Ju - bel - to - ner sti - - ge til vor høj - - e Dron - nings Pris, til vor

cresc. sti - ge *f*

cresc.

f *mf*

høj - - e Dron - nings Pris, til vor høj - - e Dron - nings Pris!

f

№ 17. HARMONI - MUSIK.

Allegretto.

p

Harmoni-Orchester bag Scenen.

Ped.

p

col Ped.

1

p dolce

mf

f

p dolce

f

p dolce *f* 1

mf *f*

dolce

mf *cresc.*

f *dim.* *p* *mf*

dolce *mf* *dolce* *f*

dim *dolce*

cresc.

f

fz

Ped.

p dolce

col Ped.

f

1

mf

f

mf

Ped.

cresc.

f

Ped.

mf

p

f

f

№ 18. DUET.

Allegro con spirito.

Tressilian.

Ha! jeg ser det_bit_tre Smer_te! Svund_ne Tid, hvor er din Lyst? svund_ _ne Tid, hvor er din Lyst?

Haab, som daa_re_de mit Bryst, sluk din Fak_ _kel i mit Hjer_te, sluk din Fak_kel i mit Hjer_ _ _ _ _te!

Vel! som Bro_der vil jeg

p mf mf p mf p dolce Fl. dolce mf p mf ten. p Ped. ten. f mf

staa, skjær - me dig paa Li - vets Bøl - ge. Kom! til Dron-nin-gen du føl - ge! Em-my,
p mf p poco cresc. mf
Emmy.
Nej! o før mig ej til hen-de! nej! o før mig ej til hen - de! Skræk og
kom! du frel - ses maa, du frel - ses maa!
f p mf
Fa - re tru - er der, Skræk og Fa - re tru-er der.
Fl.
p mf cresc. f fz p
Ped. * Ped. *
E - ne mellem Haab og Min - de, lad den ar-me Svær-mer-in-de dvæ-le med sin Smer - te

her, med sin Smer - - - - - - - - - - - - - - - te

her! O, du fo_rer mig til Dø - den, du fo_rer mig til

Tressilian.

Ha! du frel_ses maa i Nø - den, du frel_ses maa i Nø - den!

Dø - den! Hvo be - tvin - ger Skjæb - nens Harm, hvo be - tvin - ger Skjæb - nens

stærk og tro - fast er min Arm, stærk og tro - fast er min

Harm?

Arm!

mf *p* *f* *cresc.* *f* *f* *p*

Ped. * Ped. * Ped. *

Allegretto. **Tressilian.**

Hur - tigt paa Flugt da! Em - my, af - sted! frygt ik - ke Fa - ren, Ven - nen er med!

p *col Ped.*

Emmy.

Ak, jeg er læn - - - - ket, bun - den min Fod! her ——— er min El - skov, her er mit Mod!

poco cresc. *mf* *p*

Du er et Siv for Vin - denes Spil! hvor er den Eg, du hæl - der dig til?

cresc. *mf*

Storm ——— o - ver Si - vet let fa - rer hen, Em - my i Him - len ej - - er en

p

Andante.

Ven!
Tressilian.
Vel, saa bliv! jeg kan ej ha_ _de, ak, og ej for_la _ de dig!
p
mf
p
Cor.
mf
Emmy.
Ven, du vil mig ej for_la _ de, du vil mig ej for_la _ de? nej!
ritard.
Jo, naar du er lyk_ _ ke_lig.
p
mf
f
mf
ritard. p
Molto vivace.
f
col Ped.
mf
cresc.
f

Ven_ _lig Trøst mod Skjæbnens Har_ _me bor i et be_slæg_tet

Grum_ _me Skjæb_ne! lad din Har_ _me bry_ _de sig mod det_ te

p p

Bryst; sødt ved Ven_ _ _skabs mil_ _ _de Var_ _me fø_ _ _des

Bryst! O, men hen_ _de skaan, den Ar_ _me! sødt hun

dolce

Cor.

at_ter svun_ den Lyst, fø_ _ _des at_ter svun_ _den Lyst!

aan_de Liv og Lyst, sødt hun aan_de Liv og Lyst, Liv og Lyst!

mf *f*

mf

col Ped.

Tro_ _fast Ven paa Li_vets Bøl_ _ge sty_rer mod den sik_ _ _kre

Driv min Baad, du vil_de Bøl_ge, knus den mod den høj_e

p

Strand; o, gid Fre_ _ _dens En_gel føl_ge gjen_nem Stor_ _

Strand! o, men stil_le Luftning føl_ge Em_mys Snek_ _ _

f *p dolce*

col Ped.

_ _men ham i_land! Tro_ _fast Ven paa Li_vets Bøl_ _ge

_ _ke tryg i_land! Driv min Baad, du vil_de

f *p*

sty - rer mod den sik - - - kre Strand; o, gid Fre - - - dens

Bøl - ge, knus den mod den høj - e Strand! o, men stil - le Luft - ning

p dolce

col Ped.

En - gel føl - ge gjen - nem Stor - - - men ham i - land! O, gid Fre -

føl - ge Em - mys Snek - - - - ke tryg i - land!

- dens En - gel føl - ge gjen - nem Stor - men ham i - land! o, gid Fre -

Driv min Baad, du vil - de Bøl - ge, knus den mod den høj - e Strand! o, men

col Ped.

_ dens En _ gel føl _ ge gjen _ nem Stor _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

stil _ _ le Luft _ _ ning føl _ ge Em _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

cresc. *mf*

_ _ _ _ _ men ham i _ _ land!

_ _ mys Snek _ _ ke tryg i _ land!

cresc. *f* *f*

col 𝔓𝔢𝔡.

mf *cresc.* *f*

f

Nº 19. CHOR.

Allegro con brio.

f *col Ped.* *mf* Cor. Cor. *f*

Chor af Jægere.

Ten. 1. 2.

1. Ly_stigt af_sted! fra Bjerg og Dal højt lad Hor_ne_ne klin_ge! Ek _ ko fly_ver fra
2. Her_li_ge Liv! i grøn_ne Væng rundt_om Glæder_ne smi_le; Flo _ ra bre_der sin

Bas.

Ped. *f* *mf* *cresc.*

1. Sko_vens Sal hid paa Stor_me_nes Vin_ _ge. He_sten vrinsker, det to_ner paa Vang,
2. Blom_ster_seng, der skal Jæ_ger_ne hvi_ _le! Hist bag Løvet det rø_rer sig snelt:

f *Ped.* *

1. Hjor_ten vi rej_se ved Hornets Klang!
2. Dy_ret flyg_ter fra Skovens Telt!
Trara! tra_ra! tra_ra! tra_ra! trara! tra_ra!

trara! tra_ra!

Ped. Ped. Ped.

Cor.

1. Flyg_ten_de ja_ger Vild_tet bort,_ hur_tigt af_sted! nu er det vort!
2. Ly_sti_ge Jæ_ger! din Ro var kort: ef_ter dit Vildt! nu er det vort!
hur_

mf

cresc.

f

Ped. *

ra! hur_ra! hur_ra! hur_ra! hur_ra!

hur_ra!

Ped. * Ped. col Ped.

f

mf

f

Ped.

№ 20. SEXTET MED CHOR.

Allegro con brio.

Elisabeth (til Emmy).

Bort her-fra! du skal mig føl-ge, In-tet døl-ge! Vre-dens vil-de Flam-me-bøl-ge rul-ler i mit Blod.

f mf f p crescendo f

Ped. * Ped. *

Chor af Hoffolk.

Sopr. Alt. Ten. Bas.

Hil dig, Dron-ning, stor og god! hil dig, Dron-ning, stor og god! Un-der

f p f fz

col Ped.

cresc. mf f

Sko - vens grøn - ne Kro - - ne rej - ses dig en Blom - - ster -

Sko - - vens

cresc. mf f

p cresc. mf f

tro - ne, Glæ - den ly - - ser for din Fod, Glæ - - den ly - - ser for din

Ped. *

Elisabeth.

Lei - ster, Lei - ster! han skal mø - de!

Fod! Ha, hvor hen - - des Kin - - der glø - - de!

f p

f p

fz p

Elisabeth.

In _ tet dølg for mig!

Leicester.

Dron_ning!

se, hvor Bar_ _men hæ_ _ver sig!

mf *cresc.* *fz* *f*

svar! du kjen_der den_ne Pi_ge? Ha! maa_ske hun alt er Viv!

fp *fp* *fp* *fp* *mf* *cresc.*

hur_tigt! svar, U_lyk_ke_li_ge! vid, det gjæl_der her dit Liv, vid, det gjæl_der her dit

f *mf* *fz* *mf*

Liv!

Leicester (afsides).

Bort, I Høj_heds Gøg_le_drøm_me! Em_my, dig jeg frel_se vil!

(til Elisabeth).

Kun min Li_ge kan mig døm_me: I har in_gen Ret der_til!

Elisabeth.

Frækt du trod_se tør min Vre_de? Gri_ber ham! gri_ber ham!_ i Fæng_slet ne_de, hvor ej Da_gensStraa_ler naa, skal dit fal_

p *mf* *p* *mf* *f* *dim.* *mf* *cresc.* *col Ped.* *f* *mf* *cresc.*

_ _ ske Hjer _ _ te slaa!

Emmy.

O, han er u _ skyl _ dig! tro mig! e _ _ ne

f *p dolce*

Ped. *

Elisabeth.

Kvin_de! sæl_som er din Færd! sig,hvad skal din Ta_le sige? „Alt han veed" saa var dit

jeg er skyl _ dig her.

Leicester.

Haab og Trøst mit Hjer_ _ te svi _ ge! skjul mig

f *mf* *f* *p* *mf*

Ord, „Alt han veed" saa var dit Ord.

Emmy.

Til _ giv! Angst og Skræk om_sno mig! Har jeg det_ te

i dit Dyb, o Jord!

cresc. *f* *p* *dolce*

sagt? — Ak ja! det var ik_ _ _ke Sand_hed

mf *p*

da, det var ik_ _ _ke Sand_ _ _ _hed da.

Chor.

p

Ha, hvor_le_ _des skal det

p *cresc.* *mf* *p*

col Ped.

Elisabeth.

Ha, hvor_le_ _des skal det en_ _de? Han mit Hjer_tes Harm har

Leicester.

Ha, hvor_dan det end vil en_ _de, Em_my! hvad du end har

Sussex.

Ha, hvor_le_ _des skal det en_ _de, Lei_ster! hvad har Kvin_den

Burleigh.

Ha, hvor_le_ _des skal det en_ _de? Hvad har den_ne Kvin_de

en_ _ _de? Hvad har den_ne Kvin_de sagt?

cresc. *mf*

vakt, — ak, men Hjer - tet er min Fjen - - de, med den

sagt, tro jeg bli - - ver! Mig fra hen - - de skil - ler

sagt? kan du ik - ke Stor - - men ven - - de med din

sagt? Ar - me Barn! din Lyk - - kes Fjen - - de har til

Hvo er hun, vor Glæ - - des Fjen - de, som den

fz *p* *mf* *p*

Ped. * Ped. *

U - tro selv i Pagt! ak, men Hjer - tet er min Fjen - de, med den

in - gen jor - disk Magt! Tro jeg bli - ver! Mig fra hen - de skil - ler

Smi - ger-ta - les Magt? kan du ik - ke Stor - men ven - de med din

Ke - nilworth dig bragt! ar - me Barn! din Lyk - kes Fjen - de har til

mor - ke Strid har vakt? Hvo er hun, vor Glæ - - des Fjen - de, som den

f *mf*

Ped. Ped. * col Ped.

U_ _tro selv i Pagt!

in_ _gen jor_ disk Magt!

Varney.

Smi_ _ger_ta_ _les Magt? Høj_e Dron_ _ning! I til_gi_ _ve! Jeg er

Ke_ _nilworth dig bragt!

mør_ _ke Strid har vakt?

p mf p

Ped. Ped. *

Emmy.

Himmel! ik_ke hans jeg bliver! Er der in_gen Frel_sens Vej, er der in_gen Frelsens

skyldig, e_ _ _ne jeg!

f mf cresc.

Ped. *

Elisabeth.

Maa han slig en Skræk dig vol_de?

Vej? Ak, jeg kan det oj ud_hol_de! Dronning, vis Barmhjertig_

Bl. Str.

p dolce p mf

Elisabeth (til Varney).

hed! Ve dig, hvis du Sand - hed døl-ger! Er hun ej din Æg-te-

Chor.

Ak, u-skyl - dig vist hun led!

Ped. * Ped. * Ped. *

Emmy (til Varney).

viv? Ve dig, skjændi - ge Be -

Leicester (til Varney).

Ha, du skjændi - ge Be -

Varney.

Hun er min, og mig hun føl-ger, ved min Æ - re, ved mit Liv!

drager! Hævnen rammer dybt og vist. Ret - - færds En-gel dig an-klager o-ver Stjer- - ne-bu-en

drager! ej hun offres skal din List. Ret - - færds En-gel mig an-klager o-ver Stjer- ne-bu- en

Ped.

Elisabeth (til Emmy).

hist. Hans du er, — hans Bud du ly - de! Kvinden føl - ge bør sin

hist.

mf *f* *p* *mf*

Mand!

Elisabeth (til Burleigh).

My-

Emmy (for Dronningens Fodder).

Dron - ning, ej dit Ord du bry - de! frels mig fra mit Livs Ty-ran!

Chor.

Selden Ar - mes Blik - ke ty - de, at han er en grum Ty-ran!

p *mf* *cresc.* *f* *col Ped.*

lord! til et sik - kert Sted I den ar - me Skab - ning fø - re!

Burleigh.

Dybt maa

mf *p* *p dolce*

(han fører Emmy bort).

hen - des Skjæb - ne rø - re! — Stakkels Barn! du føl - ge med!

mf *dolce* *p*

mf *p* *f*

Più vivo.

Elisabeth. *mf*
Tvivl og Frygt i Bar - men

Leicester. *mf*
Tvivl og Frygt i Bar - men

Varney. *mf*
Tvivl og Frygt i Bar - men

Sussex. *mf*
Frygt og Haab i Bar - men

Chor. *p*
Tvivl og Frygt i Bar - men glø - de, —

p

Più vivo.

p *mf* *p*

Ped. Ped.

glø - de, „Alt" hun sag - de „Lei' - ster
glø - de, jeg maa føl - ge hen - des
glø - de, hun maa bort fra det - te
glø - de, „Alt" hun sag - de „Lei' - ster
se, vor Dron - ning stir - rer vred!
p
mf
veed." Er han tro - løs, skal han bø - de
Fjed! Ak, E - li - sa - beth! min Brø - de er jo
Sted! Lei' - ster! Svag - hed er din Brø - de,
veed." Lei' - ster! ha, det kal - des Brø - de,
cresc.
Bl.
p dolce
p
cresc.
mf
Ped. *
Ped. *

f for sin fal - ske Kjær - - lig - hed!

f e - - ne Kjær - - lig - hed!

f Svag - hed er din Kjær - - lig - hed!

f hvad du kal - der Kjær - - lig - hed!

p Tvivl og Frygt i Bar - men

p

cresc.

f

p

dolce Tvivl og Frygt i Bar - men glø - de,—

dolce Tvivl og Frygt i Bar - men glø - de,—

dolce Tvivl og Frygt i Bar - men glø - de,—

dolce Frygt og Haab i Bar - men glø - de,—

glø - de,— se, vor Dron - ning stir - rer

mf

Ped. Ped. *

„Alt“ hun sag - de „Lei' - ster veed.“
jeg maa føl - ge hen - des Fjed!
hun maa bort fra det - te Sted!
„Alt“ hun sag - de „Lei' - ster veed!“
vred!
p
fz
f
Er han tro - løs, skal han bø - de for sin fal - ske Kjær - lig - hed! er han
Ak, E - li - sabeth! min Brø - de er jo e - ne Kjær - lig - hed! ak, E -
Lei' - ster! Svag - hed er din Brø - de, Svag - hed er din Kjær - lig - hed! Lei' - ster!
Lei' - ster! ha, det kal - des Brø - de, hvad du kal - der Kjær - lig - hed! Lei' - ster!
ten.
Fl.
mf
p
mf
p
mf

trø - løs, skal han bø - - - de for sin fal - - - - ske Kjær - lig -

- li - - sabeth! min Brø - - de er jo e - - - - - ne Kjær - lig -

Svag - hed er din Brø - - de, Svag - hed er din Kjær - - lig -

ha, det kal - des Brø - - - - de, hvad du kal - - der Kjær - - lig -

ak, men Kjær - - lig - he - - dens Brø - - de døm - - me hun med Kjærlig -

cresc.

f

Led. *

hed, for sin fal - - - - - - - - - - - - - - - - ske Kjær - lig -

hed, min Brø - - - - de er jo e - - ne Kjær - - lig -

hed, ja, Svag - - hed er din Brø - - de, Svag - - hed er din Kjær - lig -

hed, det kal - - - - des Brø - - de, hvad du kal - - der Kjær - lig -

hed!

p mf p

hed, for sin fal - - - - - - - - - - - - - - ske Kjær - lig -

hed, min Brø - de er jo e - - - - ne Kjær - - lig -

hed, ja, Svag - hed er din Brø - de, Svag - hed er din Kjær - lig -

hed, det kal - - - - des Brø - de, hvad du kal - der Kjær - lig -

mf

men Kjær - lig - he - dens Brø - de døm - me hun med Kjær - lig -

mf

hed, for sin fal - ske Kjær - lig - hed, for sin fal - ske Kjær - lig -

hed, e - - ne, e - ne Kjær - lig - hed, e - - ne, e - ne Kjær - lig -

hed, Svag - hed er din Kjær - lig - hed, Svag - - hed er din Kjær - lig -

hed! Lei' - ster! ha, det kal - des Brø - de, hvad du kal - der Kjær - lig -

ja, Kjær - - lig - he - dens

f *f*

hed! ja, Kjær - lig - he - dens Brø - de døm - me hun med Kjær - lig -

f

f

col Ped.

hed, sin fal - ske Kjær - - -

mf *cresc.* *f*

hed, min Brø - - - de er jo e - ne

mf *cresc.* *f*

hed, ja, Svag - - hed er din

mf *cresc.* *f*

hed, det kal - des Brø - de, hvad du kal - der Kjær - - - - - -

mf *cresc.* *f*

hed, med Kjær - lig - hed, med Kjær - - - - - -

mf *cresc.* *f*

mf *f*

Ped.

- - - lig - hed!

Kjær - - lig - hed!

Kjær - - lig - hed!

Kjær - - lig - hed!

- - - lig - hed!

- - - lig - hed!

fz *fz*

Ped. * col Ped.

№ 21. CHOR.

Allegretto.

p dolce e legato *mf* *dim.* *p* *cresc.* *mf*

Chor.

Sopr. *dolce*

Alt.

Hil dig, Dron - ning! at - ter mild Fre - den i dit Aa - syn smi - ler.

Ten.

Bas. *dolce*

p dolce

cresc. *mf*

Se den mun - tre Glæ - des Ild! rundt fra Høj til Høj den i - - ler.

cresc. *mf*

cresc. *mf*

p dolce cresc. mf f

Bjerg og Dal, i Bøl - ge-favn, er et Ek - ko af dit Navn,

p dolce cresc. mf f

p dolce cresc. mf f

Ped. *

mf cresc. f

Bjerg og Dal, i Bøl - - ge-favn, er et Ek - - ko af dit Navn,

mf cresc. f

mf cresc. f mf

Ped. *

p dolce cresc. mf f

Bjerg og Dal, i Bøl - ge-favn, er et Ek - ko af dit Navn,

mf

p dolce cresc. f

p dolce cresc. mf f

Ped. *

mf cresc. f

Bjerg og Dal, i Bøl - ge-favn, er et Ek - - - - ko af dit

mf cresc. f

mf cresc.

f

et Ek - - - ko

mf cresc. f mf

Navn, et Ek - ko af dit Navn, et Ek - ko af dit Navn.

mf cresc. f

mf cresc. f p dolce

col Ped. *

mf dim. p cresc.

mf f

 Ped. *

Nº 22. TERZET.

Allegro con spirito.

Elisabeth.

Ha! Dudleys Hu _ stru! Din hun er, For_ ræ _ der! dø skal du med din fal _ ske Viv, dø med din fal _ _ _ ske Viv! Du mig be _ drog! du mig be _ drog! _ bag di _ ne Ro _ sen _ kjæ _ der sig bug _ ted Slan _ _ _ gen, om mit

Liv.-

Bl.

p dolce

f

Ped. * Ped.

Nej, ingen Taare mer mit Øje væder! Troløse! for min

p mf

Dom du staar. Ej Naadens Straale til din Brøde naar, nej,

p mf f

ej Naadens Straale til din Brøde naar!

Burleigh.

Ak, Hjertets

mf p dolce

Stem _ me her for _ stum_mer! glem ej, den stør _ ste Hævn er Æ _ _ del _ mo _ _ dig _ hed!

mf p

Elisabeth.

Du kjen_der ej den bit_tre Kval og Kummer, der tyn_ger paa min Is _ se ned, du kjen_der ej den bit_tre Kval og Kummer, der tyn_ger paa min Is _ se ned!

Leicester.

Ske, hvad der maa! I Dø _ _ dens Slum_mer jeg bli _ ver tro min Kjær _ _ lig_hed, i Dø _ dens Slum_mer jeg bli _ ver tro min Kjær _ lighed!

p dolce

Burleigh.

Vær

mf p f

stærk, vær stor! højt gaar din Vej! et
mf
Ped. * Ped. *
mæg - - tigt Folk staar ved dit Hjer - - - te!
tr
p mf p
f
col Ped.
Elisabeth.
Ja! — Himmel! — Nej! du kjen - der ej den Smer - te, som til min Barm har fundet
fz mf p
Vej! Ha! den - ne
Burleigh.
Jeg veed, hvad ik - kun I tør vi - de, — længst e - ders Blik mig det har sagt!
f p

Svaghed! hans For_agt! for hen_de maa jeg staa til_si_de! O

Himmel! der_til er det bragt!_ Jeg dræ_ _be vil min

Smer_te, jeg dræ_ _be vil min Smer_te! tro_ _fa_ste Gam_ le!_

Ha, vær stærkt, mit Hjer_ te! Grev

Lei'_ _ster, tag dit Sværd! En falsk, en snedig Færd E_li_sabeth kan glemme. Det

Go_ _ _de, som hun fandt, af Mindet ej forsvandt: i hendes Barm en

Stem_ _me, en ven_lig Tolk det vandt. Din Daad du ej for_sva_ _re, for

Dom_mens Skran _ke kaldt! Du ær_ligt Alt for_kla_re!_og jeg til_gi_ _ _ _ver

Alt, jeg til _gi_ _ _ _ver Alt!

p, Ped., mf, f, p dolce, Viol., Cor., mf, dim., p

Andante.

Elisabeth.

Jeg fø_ler Savn og Smer_ _te, ej bit_tert Nag og Had. Ak,

Leicester.

Hun rør_ _tes ved min Smer_ _te, for stor til Hævn og Had. Ak,

Burleigh.

Hun sej_ _re_de_med Smer_te, for stor til Hævn og Had. Et

Andante.

p

col Ped.

Stem_ _men i mit Hjer_ _ _ _te for ham saa kjær_ _ligt bad! Jeg

Em_ _mys æd_ _le Hjer_ _ _ _te for mig i Stil_ _hed bad! Hun

stolt, et æ_ _delt Hjer_ _ _ _te for ham i Stil_ _hed bad! Hun

poco cresc. *mf* *p*

fø_ler Savn og Smer_ _ _te, ej bit_ _tert Nag og Had. Ak,

rør_ _ _tes ved min Smer_ _ _te, for stor til Hævn og Had. Ak,

sej_ _ _re_de_med Smer_ _ _te, for stor til Hævn og Had. Et

poco cresc. *mf* *p* *p*

Stem _ men i mit Hjer _ _ _ _ te for ham saa kjær _ _ _ ligt bad! Jeg

Em _ mys æd _ le Hjer _ _ _ te for mig i Stil _ _ hed bad! Hun

stolt, et æ _ delt Hjer _ _ _ te for ham i Stil _ hed bad! Hun

fø _ ler Savn og Smer _ _ _ te, ej bit _ _ tert Nag og Had. Ak,

rør _ _ _ tes ved min Smer _ _ te, for stor til Hævn og Had. Ak,

sej _ _ _ re_de_ med Smer _ _ te, for stor til Hævn og Had. Et

Stem _ -_ men i mit Hjer _ _ _ _ te for ham saa kjær _ _ ligt bad, Stem _ _ men

Em _ mys æd _ le Hjer _ _ _ te for mig i Stil _ _ hed bad, Em _ _ _

stolt, et æ _ delt Hjer _ _ _ te for ham i Stil _ hed bad, et stolt, et

i mit Hjer_ _ te for ham saa kjær_ _ligt bad! Ak, Stemmen i mit

_ _mys æd_ _le Hjer_te for mig i Stil_hed bad! Ak, Em_mys æd_le

æ_ _ _ _delt Hjer_te for ham i Stil_hed bad! Et stolt, et æ_delt

p

Ped.

cresc. dim.

Hjer_te for ham saa kjær_ _ _ _ _ _ _ligt bad!

cresc. dim.

Hjer_te for mig, for mig i Stil_hed bad!

cresc. dim.

Hjerte for ham, for ham i Stil_hed bad!

mf f p p dolce

col Ped.

mf p

f

Et langt, mørkt Galleri paa Slottet.

Nº 23. ARIE.

Allegro vivace.

f

col Ped.

Varney.

En Kraft mig gjen_nem_strøm_mer, og stolt mit Hjer_te slaar, en Kraft mig gjen_nem_strøm_mer, og stolt mit Hjer_te slaar!

mf

p

mf

f p

Ped.

Kun Et det mæg_tigt drøm_mer, kun Et, kun

mf p f p mf p

Ped.

Et for Tan_ken staar: min Hæ_der og min Lyk_ke, og Hæv_nens sø_de

mf *p* *mf*

Ped. ✻

Lyst, Hæv_ _nens, Hæv_nens sø_de Lyst!

f *fz* *p*

Ped. ✻ Ped.

Ha! mel_lem Lys og Skyg_ge staar Haa_bet i mit

mf *p*

Bryst, mel_lem Lys og Skyg_ge staar Haa_ _ _bet i mit Bryst!

un poco rallent.

mf *un poco rallent.* *trem.*

Ped.

A tempo.

A tempo.

du kan Hjer - tet vin - - de, du er min El - sker - in - - de, dig of - frer jeg mit Liv, dig of - frer
p dolce
mf
jeg mit Liv! Fortuna, fag - re Kvin - - de!
Ob.
mf
f
p dolce
mf
p
p dolce
Ped.
Ped.
Ped.
du er min kaar - ne Viv. Kun du kan Hjer - tet vin - de, du
mf
mf
f
p
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.
er min El - sker - in - de, dig of - frer jeg mit Liv, dig of - frer jeg mit Liv! Ja! dig, min
mf
cresc.
f
f
Ped.
Ped.
Ped.
Ped.

El - - - - - - - - sker-in - -de, of - frer jeg mit Liv! ja! dig, min
mf f p mf p f
El - - - - - - - - sker-in - -de, of - - frer jeg mit Liv,
mf f p mf p cresc. f
Ped.
dig of - - frer jeg mit Liv, dig of - - frer jeg mit Liv!
mf f
Ped. * Ped. * col Ped.
f
Ped.

Allegro con spirito.

No 24. FINALE.

Melodrama.

p Str. mf f

Foster. Nej, jeg kan ej bede!
Som i Feberhede
Brænder mig mit Blod.

p mf f

Jeg i Kirken triner,
Men med sære Miner
Hvert et Billed stod.

p

Rundtom toned Stemmer,
Jeg dem end fornemmer! —

f p

Ped. *

Ha! hvor er mit Mod? —

p mf

Hvad vil det betyde?
Stærke Fodtrin lyde
Hist fra dunkle Krog.

p

(gaar hen til Helgenbilledet i Pillen).

Tys! — Nej, jeg er ene.

p

Ped. *

Her bag disse Stene
Snor sig Dødens Snog.

(Foster trykker paa den skjulte Fjeder, drejer Billedet og betragter Jernlænken. — Varney gaar over Galleriet.)

mf

Ped. *

Snart jeg Tegnet hører,
Hvert Minut er talt.

p mf

Tys! sig Noget rører! —

(Han trækker i Lænken. Der høres et frygteligt Brag af det nedstyrtende Galleri.)

f Ve! der er hun alt!

ff *rfz* Ped. *

Allegro molto.

Tressilian (iler ind).

Hvor er Em - my? Du mig sva - re!

p *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p* col Ped.

Ræd - sel ty - der mig dit Blik! Hvor er Em - - my?

mf *p*

Foster.

O Him - lens Eng - - le - ska - re!

Død!

cresc. *mf* Ped.

Foster.

Ah! hvor tyst vi nu det fik! —

p

(stirrer ned i Dybet).

Tys! — jeg hø - rer Kla - ge! — se,

mf *cresc.*

hun Ar - men rø - rer! — Nej! o nej!

col Ped. *f* *fz* *dim.*

p *poco cresc.* *f*

Tressilian.

Ha! hvor - hen?

Dickie (kommer ilende).

Kom! o kom! I tør ej dvæ - le! Ad den - ne Vej!

(trækker Tressilian bort med sig).

p

Foster.

Jeg vil

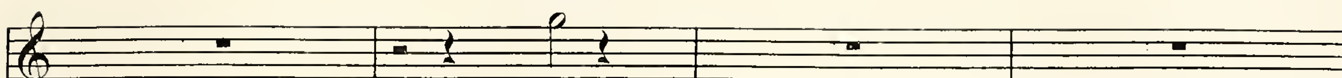
p dolce *f*

be_ _de!_ jeg vil knæ_ _le!_ Bøn_ _nen_ Bøn_ _ _
p
_ _ _nen_ ak! jeg kan_ den ej!
(Fra alle Døre strømme Folk til).
mf cresc.
Sopr.
f
Alt.
CHOR.
Ve!_ det klang som Dy_ _bets Tor_ _den! Ræd_ sel knu_ _ger Hjer_ _tet
Ten.
f
Bas.
f
mf
fast. Ek_ _ _ _ _ko rul_ led un_ der
mf
p
mf

cresc.
f
Jor_ _den, som dens dy_ _be Grund_ _vold brast.
cresc.
f
cresc.
f
dim.
mf
Ped. Ped. Ped. *
Leicester.
(stirrer i Dybet).
Em_ _my! lad mig frelst dig fin_ _de! Hun er knust!_ o
f
mf
f
col Ped.
Elisabeth.
Skræk_ke_ligt! den ar_ me Kvin_ _de!
ve mig! ve!
Burleigh.
Haab, som
mf dim.
p
Ped. *
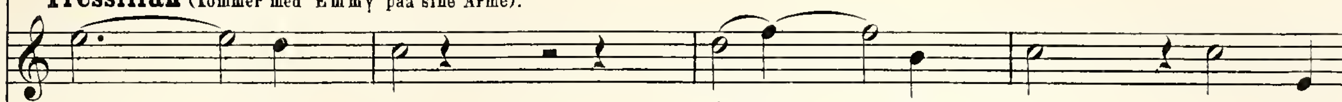
maat - te brat for - svin - - de! Ej sin Viv han mer skal se!
Chor. mf
El - - skov! ak! dit Sør - - ge - min - de, kun din
mf
cresc.
mf
Grav vi skul - le se!
p
kun din Grav vi
p
p
skul - - - - le se!
Ped.
trem.
*

Elisabeth.

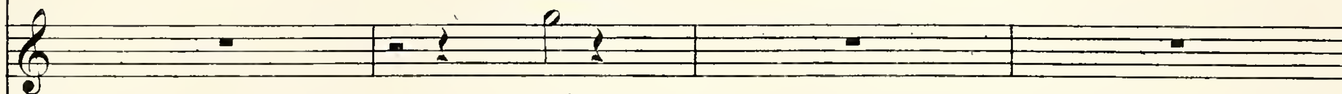
Gud!

Tressilian (kommer med Emmy paa sine Arme).

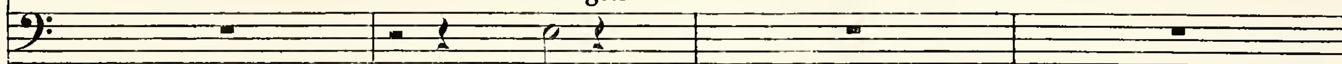
Frelst hun er! frelst hun er! Ej den

Leicester.

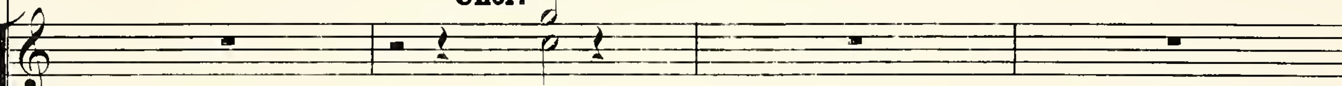
Gud!

Burleigh.

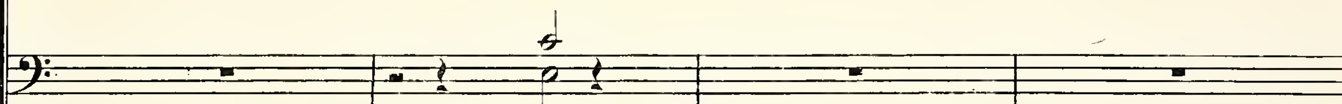

Gud!

Chor.

Gud!

f *p*

col Ped. *

Grum _ me fan _ ged U _ skyld i sit Net. Dø_ _den

mf *p*

Ped.

lod ham brat for - stum - me, styr - tet fra det skjø - re Bræt.

Dickie.

Nær jeg stod, jeg saae ham fal - de! Dy - bets Røst jeg hør - te gjal - de! Hel - ved kræ - ve - de sin Ret!

poco cresc. *mf* *p* *mf* *cresc.* *f* Ped.

Chor.

Hel - ved kræ - ve - de sin Ret!

f *dim.* *p* *f* *dim.* *mf* *dim.* *p* Ped.

Adagio.

Emmy.

Leicester (omfavner Emmy).

Dig jeg tør til Hjer_tet tryk_ke!

Elsk_te Viv! o høj_e Lyk_ke! elsk_te Viv! o høj_e

p dolce mf p Clar. Clar. p dolce ten. Cor. Fag. Ped.

dig jeg tør til Hjer_tet tryk_ke! Sa_ligt ef_ter tun_ge Savn_Bryst mod

Lyk_ke! Sa_ligt ef_ter tun_ge Savn_Bryst mod

ten. Fag.

Bryst og Favn i Favn! sa_ligt ef_ter tun_ge Savn_Bryst mod Bryst og Favn i

Bryst og Favn i Favn! sa_ligt ef_ter tun_ge Savn_Bryst mod Bryst og Favn i

mf Clar. mf p dolce

Favn! O høj_e Lyk_ke! dig jeg tør til Hjer_tet tryk_ke!

Favn! Elsk_te Viv! dig jeg tør til Hjer_tet tryk_ke!

mf p mf Cor. Fag. Str. mf p

Sa_ligt ef_ter tun_ge Savn_ Bryst mod Bryst og Favn i Favn! sa_ligt ef_ter tun_ge

Sa_ligt ef_ter tun_ge Savn_ Bryst mod Bryst og Favn i Favn! sa_ligt ef_ter tun_ge

Cor. *dolce* Clar.

p *mf* *mf*

Savn_ Bryst mod Bryst og Favn i Favn!

Savn_ Bryst mod Bryst og Favn i Favn!

Clar.

p dolce *f* *p dolce* Cor. *mf* *f*

Moderato.

CHOR.

Himmel! hvil_ket Syn at sku_e! Lei_sters Hustru ved hans Bryst!

f *mf* *p* *mf*

Emmy.
Æd_ _le Ven! o, del min
Dickie (til Emmy).
Lad mig so_les i din Lu_ _e!
Foster (afsides).
O, for_tær mig, Hæv_nens Lu_e! Skjul mig, Jord, for den_ne
f
mf
p
Lyst!
(gaar bort).
Lyst!
Vcl.
f
p
p dolce
Ped.
col Ped.
Elisabeth.
Haab og Min_ _de Blomster strø for e_ders Fjed!
Emmy.
Høj_ _ _e Dron_ning!
Leicester.
Høj_ _ _e Dron_ning!
mf
p
mf
Ped.

(afsides).

Gyld - ne Drøm! din Taa - ge svin - de! Eng - land,

p *mf*

Eng - - land er min Kjær - lig - hed!

Tressilian.

Em - - my!

f *p* *f* *p* *mf*

Emmy.

Glem mig ej, min Ung - doms

o far - vel, min Glæ - de!

p *mf* *p* *mf* *p*

Ped. Ped. *

Ven!

In - gen Graad skal Øj - et væ - de!

mf *p* *mf*

jeg har set din Lyst, din Glæ_ _ _ _de! O_ver

p f Ped. *

fjer_ne Bøl_ger hen! Al_drig ser du mig i_gjen!

(gaar bort).

mf f mf dim. p

pp

Allegro con spirito.

Alle.

Sopr. Alt. Ten. Bas.

f

Hil vor Dron_ning! Held og Lyk_ke blomstre her i Fre_densHjem,

f

Allegro con spirito.

f mf

col Ped.

mf

i din Tro_ _nes mil_ _de Skyg_ _ge, un_ _ _der Naa_ _dens

mf f f

Ped. * Ped. Ped. * col Ped.

Vin_ _ge frem! Hel_ _ _lig Sam_ _klang os for_bin_de

col Ped.

til din Pris, o Her_sker_ _in_de! o_ver Bøl_ _ge,

fz 3

Fjeld og Skov to_ner din og Eng_lands Lov! Hel_ _ _lig

mf

mf

tr

Ped. * col Ped.

Sam_ _klang os for_bin_de til din Pris, o Her_sker_ _in_de!

f

f

f

fz

3

o_ver Bøl_ _ge, Fjeld og Skov to_ner din og Eng_lands Lov,

tr

Ped.

o _ ver Bøl _ _ ge, Fjeld og Skov to _ _ _ ner din og

col Ped. Ped. Ped. Ped.

Eng _ lands Lov, o _ ver Bøl _ _ ge, Fjeld og Skov to _ _ ner

Ped. Ped. col Ped. Ped. Ped.

din og Eng _ _ _ lands Lov!

3

Ped. Ped. Ped. col Ped.

Fine.

JOHAN HARTMANN.

MUSIK

TIL

BALDERS DÖD,

HEROISK SYNGESPIL AF JOHANNES EWALD.

Forkortet Klaver-Udtog af Chr. Barnekow.

KJØBENHAVN.
SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
1876.

IX.

Johan Ernst Hartmann var født i Gross-Glogau den 24de December 1726. En Broder til ham, veed man, blev i Schlesien og døde som en rig Mand i en anset Stilling. Selv droges han ind paa Kunstens uvisse, æventyrlige Vej, der omsider førte ham her til Landet. Hans Barndoms og Ungdoms Minder har imidlertid ingen Tradition bevaret. Først i Aaret 1754 omtales han som Violinist i Fyrste-Biskoppens Kapel i Breslau. Senere blev han Koncertmester ved det lille Hof i Rudolstadt ikke langt fra Weimar og derefter i det plöenske Kapel, hvorfra han forflyttedes til Kjobenhavn. Dette skal være sket i Aaret 1768, hvilket ogsaa passer med, at »Concertmeister Johann Hartmann« første Gang anføres i den danske Hof- og Statskalender for 1769.

Kapellet var dengang kun lille, 12 Mand stærkt, men modtog snart efter forskjellige Udvidelser, saa at det i 1771 havde naaet den dobbelte Størrelse: 4 Primo- og lige saa mange Sekond-Violiner, 2 Bratscher, 2 Violonceller, 2 Kontrabasser, 2 Fløjter, 2 Oboer, 2 Horn, 2 Fagotter og 1 Harpe, hvortil kom en Cembalist til Akkompagnementet; Kapelmestere vare Italienerne Sarti og Scalabrini. Det var et Hofkapel og dets Tjeneste Hoftjeneste. Kongens Musikere mødte i Uniform, Sarti havde Rang med »Obrist-Lieutnanter«. Tjenesten krævede, at Hartmann og hans Kolleger snart maatte spille Menuetterne og Engelskdandsene ved et Hofbal, snart akkompagnere de italienske Sangere og Sangerinder paa Hoftheatret i Piccinnis, Sartis, Salieris og Hasses Operaer eller de franske Aktører i deres »Comédies mêlées d'ariettes«. Til Hoffets og Aristokratiets aandelige Fornodenheder hørte nemlig baade italiensk Opera og fransk Komedie.

Det, der gjør hin Periode interessant for vor Musikhistorie, er imidlertid ikke disse fremmede, indbyrdes saa forskjellige musikalske Skuespil, men Forsøgene paa, med dem for Øje og ved Poesiens Hjælp, at skabe en dansk Musikstil. Man kan nutildags strides om, hvorvidt det lykkedes; sikkert er, at der var en fuldt bevidst Stræben imod dette Maal. I denne Henseende kom Hartmann til at indtage en betydningsfuld Plads. Han fortsatte, hvad Scheibe havde begyndt. Hvad der ligger imellem denne gamle Mesters Kompositioner til de Ewaldske Kantater og Hartmanns Musik til »Balders Død«, er i sig selv uden Værd, om det end, især paa indirekte Maade, bidrog til at holde Sagen i Live.

Man kjender Bredals næsten rørende Iver for at frembringe Noget, hvortil han ikke havde mindste Talent, men som han saae, at Tiden krævede. I Sarti troede han at have fundet den musikalske Bistand, han søgte, til Udførelsen af sine Experimenter, — men vi maa henvise til Theaterhistoriens udførligere Fremstilling af de Begivenheder i Theatrets og den literære Verden, der gik forud for »Balders Død« og afgive de historiske Præmisser for dette Syngespil: Opførelsen af Bredals og Sartis »Tronfølgen i Sidon« og den hidsige »Tronfølgestrid« om Operaens Berettigelse, hvori der fægtedes ligesaa tappert med Næverne som med Mund og Pen; dernæst Wessels »Kjærlighed uden Strømper«, i hvis Arier Scalabrini med eller mod sin Villie parodierede sig selv og Sarti og forstyrrede de skjønne Drømme om et dansk Syngespil i almindelig italiensk Smag, hvilket atter bevirkede, at man desto ivrigere kastede sig over de franske Syngestykker og søgte at tilegne sig Grétry, Philidor, Duni og Monsigny gjennem Oversættelser og Bearbejdelser.

»Balders Død« skulde bringe det originale Syngespils faldne Aktier i Vejret, hvilket kun ufuldkomment var lykkedes Ove Mallings »Belsor i Hytten« med Musik af Zielcke, en af Kapellets dygtigste Kunstnere, og Sekretær Walters Musik til Favarts »Arsène«. Ewalds Digtning havde allerede i nogen Tid foreligget trykt. Men Musiken?

Sarti var falden som et Offer for den samme Hofrevolution, som bragte Struensee og Brandt paa Skafottet, og havde maattet forlade Landet. Scalabrini og siden Walter havde forgjæves anstrengt deres Hjerner med at løse denne Opgave. Først efter at Stykket i Februar 1778 var opført uden Musik, faldt Tanken paa Hartmann. En tjenstvillig Anmelders utidige og tankeløst overdrevne Enthusiasme i denne Anledning fremkaldte en offentlig Udtalelse af Hartmann, der, idet den oplyser om hans Stilling til dette store, for ham nye Foretagende, tillige giver os Billedet af en alvorlig, sandhedskjærlig og beskeden Kunstner: »Med største Forundring haver jeg læst det, hvad i Nr. 11 af den Nye kritiske Tilskuer for dette Aar, ved Bedømmelsen af den lyriske Komedie: det foregivne Hexeri, om mig er anført. »»Maatte vi engang faa«, hedder det, »en lykkelig Musik, som Rygtet lover os, fra vor berømte Hr. Hartmann til den udødelige Balder, kan Danmark rose sig af at fremvise en Opera, som henrykker lige saa meget som tre Armider, ti Desertører og mer end hundrede af det almindelige Slags.«« For saa vidt Forfatteren har gode Tanker om min Duelighed i Musiken, er jeg ham Erkjendtlighed skyldig, som jeg ogsaa bevidner ham herved. Men han maa tilgive mig, at jeg kan ikke gjøre det Samme i Henseende til den Ros, som han tilegner mig i Ligning af mit forventede Arbejde med andre Komponisters Stykker: efterdi jeg ikke kan anse den anderledes, end enten som en Virkning af en Overilelse, eller som en Mangel af en tilstrækkelig Indsigt i Kompositionen af et Syngestykke, naar Musiken i Alt skal svare til dets Indhold, og i det, hvad der hører til dets Udførelse eller Exekution. Det har aldrig været min Hovedsag at befatte mig med at sætte Musiken til Syngesager, og Forfatteren har ikke hørt nogen Syngemusik af mig, hvoraf han kan dømme om min Styrke i denne Art af Musik i Ligning med andre Mesteres Kompositioner. Jeg maa ogsaa oprigtig tilstaa, at dersom det kommer dertil, at jeg skal sætte en Musik til Balders Død, jeg vil holde mig for meget lykkelig, naar mit Arbejde kommer Musiken i Desertøren og i Særdeleshed i Armida noget nær, og er langt fra den Tanke, at det vil ligne, end sige overgaa den. Og skulde det end lykkes mig, at min Musik vilde være saa god og fortræffelig i sig selv, som den i Armida: saa turde jeg dog vel neppe vente, at den ved sin Opførelse vilde gefalde og indtage saa meget som Armida har gjort. Hvad for Syngestykker i Besynderlighed Forfatteren forstaar ved dem af det almindelige Slags, veed jeg ikke; men det kan jeg sige med Sandhed, at iblandt dem, som næsten i ti Aar ere opførte her, foruden de alvorlige som Demetrio, Alcide al bivio og Alceste, findes mange, som f. Ex. la schiava riconosciuta, la sposa fedele, la buona figliuola, la Giannetta, la frascatana, la rencontre imprévue, le sylvain, og andre flere, hvoraf jeg vilde gjøre mig en stor Ære, dersom jeg havde komponeret dem. — Jeg finder det nødigt at give dette offentlig tilkjende, paa det at mine Bekjendter, Venner og Velyndere ikke ved min Stiltienhed maa tage Anledning at holde mig for saa forfængelig, at jeg skulde tro at fortjene den mig givne Berømmelse, og paa det, om jeg skulde paatage mig at sætte Musiken til Balders Død, Publikum ikke maa vente noget Større eller Fortræffeligere, end hvad jeg er i Stand til at frembringe. For en Mand, som kjender sig selv, og som ikke er indtagen af sig selv, kan en overdreven Ros ikke andet være end ubehagelig, efterdi han maa anse den, enten som en Ironi, eller som en Følge enten af Smigren eller Partiskhed, eller Uvidenhed«.

Der nævnes her en Række Toneværker af Salieri (Armida) og Monsigny, Hasse og Gluck (Alceste, La rencontre imprévue), Piccinni, Guglielmi, Anfossi, Paisiello og Grétry, blandt hvilke der kunde findes Forbilleder for enhver Nuance af det musikalske Udtryk fra den højeste tragiske Pathos til den mest overgivne Komik. Æmnet i »Balders Død« henviste Hartmann til den musikalske Tragedie, og maaske var ikke »Armida«, det beundrede Værk af en ungdommelig Italiener, der traadte i Glucks Fodspor, men selve denne store Dramatikers »Alceste«, der ligesom »Armida« gjentagne Gange var opført paa Hoftheatret i Saisonen 1774—75, det af de nævnte Stykker, hvis Aand mest levende foresvævede ham under Kompositionen af Musiken til »Balders Død«, hvilket lod sig forklare baade af en naturlig Sympathi og af den almindelige Opmærksomhed, som den berømte Strid mellem »Gluckister og Piccinnister« havde vakt for de Gluckske Ideer.

Vel det Meste af et Aar arbejdede Hartmann paa denne Komposition, der første Gang kom frem paa Scenen den 30te Januar 1779. Virkningen i Theatret beskrives som stor og gribende. Schulz, som iøvrigt først lærte Musiken at kjende i dens omarbejdede Form, der nedenfor vil blive omtalt, fremhævede, som Rahbek fortæller, navnlig den rædselsfuldt højtidelige Stemning, der herskede i Kompositionen fra Begyndelsen til Enden. Han karakteriserer ved en anden Lejlighed Hartmanns Musik til »Balders Død« som skreven i en ophøjet Stil og med ægte Glucksk Aand. »Overhovedet«, skriver han til Gerber, »var denne Mand et sandt Geni og havde Satsen med Alt,

hvad dertil hører, fuldkomment i sin Magt. Nogle flere literære Kundskaber, der vilde have lettet ham Ordenes rigtige Behandling, kunde man have ønsket ham selv, og hans Sangkompositioner noget mindre harmonisk Fylde og noget mere Uddannelse fra Smagens Side, for at sætte dem ved Siden af det Bedste i deres Slags.«

Hartmanns næste store Værk var Musiken til Ewalds »Fiskerne«, opført første Gang den 31te Januar 1780. Ogsaa denne Komposition var fra først af tiltænkt en Anden, nemlig den sachsiske Kapelmester Naumann, som havde gjort Lykke i Stockholm med sin svenske Opera »Amfion«. Men Amfion, som Gustaf den Tredie henrykt kaldte ham, vilde eller turde ikke paatage sig Arbejdet, og man tyede atter til Hartmann. Herved maa dog bemærkes, at da der først blev Tale om, at Naumann skulde komponere »Fiskerne«, var Musiken til »Balders Død« endnu ikke opført. Det kunde ellers se ud som en Tilsidesættelse, at Hartmann saaledes atter ved denne Lejlighed kun stod som i Reserve, især da man veed, at personligt Hensyn og Sværmeri for fremmede Berømtheder dengang gjorde sig saa stærkt gjældende som nogensinde. Her skal anføres et Exempel, hvor dette var Tilfældet. I 1786, da Prindsesse Lovise Augusta skulde formæles med Prindsen af Augustenborg, vilde man endelig have Naumann, hvem tre Hoffer stredes om, og hvis danske Opera »Orfeus og Eurydice« nylig var bleven opført, til at komponere Festkantaten, uagtet han den Gang var rejst hjem til Dresden. Følgen var, at, da man skulde bruge Musiken, var kun første Del indtruffen. Anden Del maatte Hartmann i en Fart komponere, og i denne Skikkelse blev Formælingskantaten opført.

Beskæftigelsen med Musiken til »Fiskerne« og det lykkelige Udfald af dette Arbejde, i hvilket Hartmann efter Samtidens Dom viste sig som Ewalds herligste Kommentator, synes at have ført Komponisten tilbage til »Balders Død« udrustet med nye Kræfter, nye Ideer og Erfaringer. Aaret efter at »Fiskerne« var kommet paa Scenen, indbyder han nemlig til Subskription paa Klaver-Udtog baade af dette Syngespil og af »Balders Død«, det sidste »med en næsten paa ny dertil udarbejdet Musik«. Partitur og Stemmer i det kgl. Theaters Archiv vise ogsaa, at Musiken til »Balders Død« senere er bleven opført i den nye, bredere og fyldigere udarbejdede Skikkelse, som er lagt til Grund ved nærværende Udgave. For enkelte Nummeres Vedkommende kan der endog paavises tre forskjellige Bearbejdelser. De omtalte Klaver-Udtog vides derimod ikke nogensinde at være udkomne, saa lidt som tolv nye Sinfonier eller, som de ogsaa kaldes, Sonater, der ved samme Lejlighed bebudedes.*) Kun enkelte udvalgte Stykker af Musiken til »Balders Død« og »Fiskerne« bleve siden trykte i 2det Bind af Schiørrings »Arier og Sange« (1789)**), hvori ogsaa findes et Par Sange af Hartmanns andre Arbejder for Theatret, Musiken til det franske Syngestykke »Hyrdinden paa Alperne« (1783) og Birgitte Catharine Boyes heroiske Skuespil »Gorm den Gamle« (1785). Uffes Vise af det sidste Stykke »Rolfs Skattekonge fejg og ræd etc.« hørte længe til vore populæreste Viser og synges endnu. Komponisten har selv benyttet denne »yndede Kæmpevise« som Thema i et Hefte Variationer for Klaver og Violin, der udkom hos Sønnichsen. Andre Visemelodier af Hartmann bleve optagne i Schiørrings »Selskabssange« (1785). Til La Bordes »Essai sur la musique« (1780) optegnede og meddelte han efter Opfordring endel gamle norske og islandske Folkemelodier.

Hartmanns Stilling var ikke misundelsesværdig, enten man ser hen til de knappe Indtægter eller til Beskaffenheden af det lille Kunstnersamfund, der udgjorde hans daglige Omgangskreds. Forholdene i Kapellet under Sarti, Scalabrini og dennes Efterfølger Wernicke havde udviklet sig paa en overordenlig uheldig Maade. Der blev nedsat en Kommission for at afhjælpe Manglerne, og denne gjorde sig megen Umage for at bevæge Naumann til at overtage Kapellets øverste Ledelse. Dette kunde han imidlertid ikke bestemme sig til, men han vilde komme og ordne det og bringe det paa en anstændig Fod. Efter hans Beskrivelse var det i den elendigste Forfatning. »Kronprindsen indrømmede selv, at uagtet han ikke var nogen Kjender eller stor Ynder af Musik, indsaae han alligevel, at hans Faders Musik var slet, rent ynkelig, og det vilde være bedre, om Kongen aldeles ikke havde nogen Musik end en saa slet.« Paa fem, sex fortjenstfulde Mænd nær, bestod Kapellet nemlig af uduelige og usædelige Mennesker, som man havde antaget uden Prøve og Valg, og som havde sneget sig ind ved Protektion og Bestikkelse. Ved Reorganisationen i Vinteren 1785—86 kom Kapellet til at bestaa af 40 Medlemmer. Wernicke gik af, og

*) En ældre Symfoni af Hartmann skal være stukken i Amsterdam 1777.

**) Blandt de der optagne Musikstykker af »Fiskerne« er ogsaa en Omarbejdelse af Rogerts allerede da almindelig udbredte Melodi til »Kong Christian stod ved højen Mast«. Denne Hartmannske Variant gik ikke i sin Helhed over i Folkemunde, men synes dog at have medvirket til at give Nationalmelodien dens endelige Form.

paa Naumanns Anbefaling blev derefter Schulz kaldt hertil som Kapelmester. I de senere Aar af sit Liv kom Hartmann saaledes til at virke sammen med denne lige saa elskelige som indsigtsfulde Kunstner. Ligeledes havde den unge Kunzen allerede da taget Ophold i Kjøbenhavn.

Der kan nævnes flere Kantater af Hartmann, opførte af forskjellige musikalske Selskaber, f. Ex. »I Helligdommens klare Flammer etc.« af Chr. Hertz, en anden, opført i »Det forenede musikalske Selskab« paa Kongens Fødselsdag 1792 — en ældre Musik med nye Ord — ligeledes af Hertz. Texterne til disse ere bevarede, Musiken næppe. Nogle faa større og mindre Brudstykker er vistnok Alt, hvad der nu er tilbage af denne Art. Der var i de Dage et sandt Raseri for Koncerter. Hoffet havde om Sommeren paa Fredensborg to Koncerter om Ugen. Om Vinteren holdtes kun nogle Passionskoncerter i »Apartement-Salen« paa Christiansborg. Men saa var der Musikforeningerne og Klubberne. Det var Klubbernes Tid, og hver af dem havde gjerne sin ugenlige Koncert, saa det var ingen Overdrivelse, naar der blev paastaaet, at man i Kjøbenhavn kunde gaa paa Koncert hver eneste Aften hele Vinteren igjennem. Hartmann dirigerede i 1783, og uden Tvivl flere Aar, den ugenlige Koncert i Giethusets Sal, »Concert noble«, den fornemste og brillanteste af dem alle. Vinteren 1784—85 førte han an i »Det harmoniske Selskab«, hvis Koncerter i denne Saison af alle ægte Kjendere bleve betragtede som de første i Byen. I Orchestret, som var betydelig stærkere besat end Kapellet, sad dettes Kunstnere Side om Side med Professorer og Kammerherrer. Desuden medvirkede Theatrets Sangere og Sangerinder. Utilstrækkeligheden af de kunstneriske Kræfter, der raadedes over, Koncerternes Hyppighed og den gjennemgaaende Sammenblanding af kunstneriske og selskabelige Formaal gav maaske mange af disse Musikopforelser et noget dilettantagtigt Præg. Men der var en Frejdighed og Lyst til at følge med Tiden, som gjorde overbærende mod Manglerne ved Udførelsen. Et Værk, som havde gjort Opsigt i Paris eller London, vilde man hellere høre middelmaadig gjengivet, end slet ikke kjende det. Man veg ikke tilbage for de største Opgaver. Saaledes blev Musiken til Sacchinis Opera »Renaud« opført paa en af Giethuskoncerterne i 1786. Aar 1791 gav »Kronprindsens Klub« Glucks »Orfeus«. Andre Koncertprogrammer optages af store Brudstykker af Glucks »Armide« og »Iphigénie en Tauride« (1787), af Piccinnis Opera af samme Navn, hans »Roland« og »Atys«. Paa Fastekoncerterne var den italienske og tydsk-italienske Kirkemusik repræsenteret ved Oratorier af Jomelli og Salieri, Hasse og Naumann. En Gang, i 1786, vovede »Det harmoniske Selskab« sig endog ind paa Udførelsen af Händels »Messias«. Ideen udgik fra Hartmann. »Koncertmester Hartmann sagde til K. (Kunzen),« hedder det i en Beretning herom, »at man havde læst i Aviserne om, hvor prægtigt de Händelske Kompositioner vare blevne opførte i London, og hvor store Virkninger disse Géniets og Flidens Mesterværker havde øvet paa Tilhorernes Ører og Hjerter. Man havde derfor besluttet ogsaa her at give hans »Messias«, for at høre, hvilke Virkninger den maatte frembringe, naar den blev slet opført.« Det blev den, og Virkningen var derefter; men Ideen vidner ligefuldt om Hartmanns Interesse for det Store, Dybe og Ædle i hans Kunst.

Som Koncertspiller optraadte Hartmann baade ved Hoffet og paa Theatret, vel ogsaa i Musikforeningernes Koncerter, og han omtales som en betydelig Kunstner paa sit Instrument. Meddeleren af disse biografiske Notitser erindrer at have set en Violinkoncert af ham i Manuskript i et herværende privat Bibliothek. Professor Lem, en af de største Violinvirtuoser, vi have havt, skyldte ham sin første Uddannelse. Schall nød en kort Tid hans Undervisning i Komposition.

Man faar af de mangelfulde Efterretninger om Hartmanns Liv det Indtryk, at Komponisten til »Balders Død« og »Fiskerne« ikke var stort lykkeligere her i Verden end deres af Livets Storme saa sørgelig medtagne Digter. Finere Naturer ville have Solskin og blide Kaar for at udfolde sig; men det havde Hartmann ikke. Der tales om en ugunstig Skæbne, som hindrede ham i at udrette alt det for Kunsten, som hans Geni gav Ret til at vente, men det forties, hvori denne Skæbnens Ugunst bestod. Maaske var det fra først af uheldige økonomiske Forhold, som Omsorgen for en ret talrig Familie maatte gjøre endnu pinligere, der forbitrede ham Livet og lammede hans Virksomhed; thi saa Meget veed man, at han døde i Fattigdom. Nedtrykt af Modgang og Bekymringer og uskikket til at varetage sin tidligere Embedsgjerning levede han sin sidste Tid og døde den 21de Oktober 1793, henved 67 Aar gammel. — Det var en smuk Tanke af Schulz at aabne Koncerten i Slotskirken til Fordel for Kapellets Enkekasse Skærtorsdag 1793 med en Musik af den gamle Koncertmester, der stundede til Hvile: »Jesu Døds-Angest i Urtegaarden«, en Passionssang af Edvard Storm; ogsaa »Det harmoniske Selskabs« Fastekoncert bragte et Stykke af Hartmann: »Forløserens Død, Opstandelse og Himmelfart« af C. Hertz. Efter

Skik og Brug strøede en af Hartmanns Venner nogle poetiske Blomster paa hans Grav, af hvilke disse to Linier bør tages med her som Træk af et Billede, Tiden ellers næsten ganske har udvisket:

»Du warst fromm, warst gut und bieder,
Fromm als Vater, fromm als Mann.«

Hartmann var gift med Margarethe Elisabeth Wilken, en Datter af Guldsmed Wilken i Plöen. Han efterlod sig flere Børn, af hvilke to bleve Musikere. En Kantate af Johan Ernst Hartmann den Yngre opførtes 1789 i »Musikens Dyrkeres og Elskeres Selskab«. Denne Søn var først Organist ved Frederiks tydske Kirke paa Christianshavn og blev siden Kantor ved Roskilde Domkirke. Den anden, August Vilhelm Hartmann, var ved Faderens Død endnu i en ung Alder. Schall tog sig af ham, underviste ham og fik ham ind i Kapellet som Violinist, fra hvilken Stilling han gik over til at blive Organist og senere Kantor ved Garnisons Kirke. Han var Fader til J. P. E. Hartmann.

V. C. R.

INDHOLD.

BALDERS DØD

af

JOH. HARTMANN.

Nº 1. DUET.

(1. Akt, 1. Scene.)

Allegro.

PIANO.

f Ped. * Ped. * Ped. * *fp* Ped. *

Balder.

Egn, som stolt af tryg - - ge

fp Ped. * *fp* Ped. * *fp* *f* Ped. * *mf* Ped. * Ped. * Ped. *

Fjel - de ro - lig trod - ser Him - le - - ne!

Ped. * *p* *cresc.* *mf* *f marcato*

Thor.

Vis - - dom, Dyd og Mod og Væl - - de

p Bl. Str. Bl. *cresc.* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Stukket af C. Stange, Kjøbenhavn. D. M. IX.

spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re.

Balder.

O - dins rø - de Pi - le gli - de mat - te fra din haar - de Si - de, So - len smel - ter ej din Sne.

Thor.

Prøv, om Kam - pens Bul - der skræk - ker, om den kjæl - ne

Vel - - lyst svæk - ker dem, som bo paa Klip - - - per -

tr *mf* *f* *f*

Ped. * Ped. * Ped. *

ne, dem, som bo paa Klip - per - - ne!

mf *dim.*

Un poco più allegro. **Balder.**

Egn, som stolt ——— af tryg - ge Fjel - de

Egn, som stolt ——— af tryg - ge Fjel - de

Un poco più allegro. Viol. 1.

Viol. 2. *mf*

ro - - lig trod - ser Him - le - ne, ro - - - lig trod - ser Him - le - ne!

ro - - lig, ro - - lig trod - ser Him - le - ne, ro - - - lig trod - ser Him - le - ne!

cresc. *f* *p*

Vis - dom, Dyd og Mod og Væl - de, og Mod og Væl - de, Vis - dom, Dyd,

Vis - dom, Dyd og Mod og Væl - de, og Mod og Væl - de, Vis - dom,

mf *f* *p* *cresc.*

Dyd og Mod, Mod og Væl - - - - - - - de spaar du,

Dyd, Dyd og Mod og Væl - - - - - - - de spaar du,

f *dim.* *pp* *cresc.*

spaar du, spaar du di - ne Dyrke - re, spaar du di - ne

spaar du, spaar du di - ne Dyrke - re, spaar du di - ne

p *mf* *f*

Ped. * Ped. *

Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne

Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne

p *mf* *f*

Dyr - ke - re.

Dyr - ke - re.

fz *fz* *fz* *tr* *tr* *f*

1 2 3

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

No 2. ARIE.

(1. Akt, 2. Scene.)

Andante con moto.

Viol.

mf *dolce* *f* *p* Cor. *f* *p* *mf*

Ped. *

Balder.

Taa - re, sig, hvorfor du rin-der paa den Stol-tes ble - ge

tr *cresc.* *p* *f* *p* *f* *p*

Ped. *

Kin-der ved et u - be-sjæ-let Ler, ved et u - be-sjæ - let Ler?

pp *p*

Grumme, lad — lad af, lad

poco a poco crescendo

af at græ_de! Ak, du spil_der kun din Smer_te! Det af

Fl.

p cresc. p

Sorg be_spænd_te Hjer_te, som din Med_ynk skul_de glæ_de, ak, det Hjer_te slaar ej

mer! ak, det Hjer_te slaar ej mer!

f p f p mf tr

Taa_re, sig, hvor_for du rin_der paa den Stol_tes ble_ge Kin_der ved et

p

u_be_sjæ_let Ler? Grum_me, lad_

fz Ob. pp p f dolce Viol. Ped. *

lad af at-græ_de! Ak, du spil_der kun din Smer_te! Det af

p

Sorg be_spænd_te Hjer_te, som din Med_ynk skul_de glæ_de, som din Med_ynk skul_de

rit. p fz

a tempo.

glæ_de, ak, det Hjer_te slaar ej mer! ak, det Hjer_te slaar ej mer!

pp cresc. f p

f p mf cresc. tr

Ped. *

No 3. ARIE.

(1. Akt, 5. Scene.)

Allegro non troppo.

Hother.

Et E_gern, som le_ger i Top_pen af E_ger, en Ras_len for_føret den dri_sti_ge Jæ_ger, den dri_sti_ge Jæ_ger. Han stand_ser og ki_ger, til Byt_tet sig sni_ger, til Byt_tet sig

sni - ger, og løf - - ter sit Spyd,

tr tr tr

f

Ped. * Ped. * Ped. *

og svul - men - de sti - ger, og svul - men - de sti - ger, og

p p p

svul - men - de sti - - - ger hans Hjer - te for Fryd, hans Hjer - te for

f p f p

Ped. * Ped. *

Fryd, hans Hjer - - te for Fryd.

tr tr tr

cresc.

f

Ped. * Ped. * Ped. *

3 tr 3 tr 0

p Cor.

Ped. *

hel - - - di - ge Jagt! o hel - - - di - ge

Bl.

cre - - scen - - do

f Fag. *dim.* Cor. *p*

Jagt! Nu frisk, u - for-

cre - - scen - - do *f* *dim.*

p Bassi. Bl. Str. *f* *p*

Ped. *

sagt! hist er han, giv Agt! en Mand-bjørn,

f *p* *f* *p* *cresc.* *f* *p* Fag. Str. *f*

Ped. * Ped. *

en Mand-bjørn! Hist er han, o

p *f* Bl. *mf* tr. tr.

Fryd! o lif_-li_-_-ge Lyd! han kom_mer, den stør_ste, som

cresc. tr tr tr tr f

faldt for mit Spyd! O Sko_-ve_nes Fyr_-ste, lyk_

tr tr p cre_-scen_

Ped. * Ped. * Ped. *

sa_-li_ge Jæ_ger! O hel_-di_ge Jagt! Nu frisk, u_-for_

do mf fz

sagt! hist er han, giv Agt! Hvor er han, den Grum_me? hvor

Fag. mf f mf

er han, den Grumme? Hvo

hør_ _te ham brum _ me? hvo

hør_ _te ham brum_ _me? Han ti _ er, og rø _ rer kun

Gre _ ne_ _ne svagt. En Ras_ _len for_ _ _fø_ _rer den

f *p* *f* *p* *p* 1 2 *dim.* *pp* *p* *p*

dri - sti - ge Jæ - ger, og det, som han hø - rer, er

p f

Bla - de - nes Lyd, som Vin - den be - væ - ger, som

p f p cresc.

Vin - den be - væ - ger.

tr tr tr

f

mf cre - scen - do f

No. 4. ARIE.

(1. Akt, 7. Scene.)

Lento.

f p f p f p

Nanna.

Vre_de, naar din Ild kun

f fz p

ul_mer, kvæ_le Taa_rer, Taa_rer den end_nu!

cresc. mf dim.

Dog den bræn_der! kan de sva_ge hol_de Lu_ens

Viol.

cresc.

Ped. *

Magt til_ba_ge? Di_ne vil_de,

mf dim. f p

Ped. * Ped. *

grum - - - me, grumme Flam - mer næ - - - res af den

Ob. Fl.

f *p* *p*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Elsk - - - - tes Jam - mer, pu - - - - stes op af

5 *cresc.* Viol. 2. Viol. 2. Ob.

p

Ped. * Ped. *

kjæl - ne, kjæl - ne Skrig, pu - - - - stes op

p

Ped. * Ped. *

af kjæl - ne Skrig, af

cresc.

Ped. * Ped. * Ped. *

kjælne, kjæl - ne Skrig.

tr

mf *f* *mf* *p*

Ped. *

Graad, hvor_af_ hvor_af mit Øj_e svul_mer, sva_ _ _ge

Viol. dolce

Graad, sva_ _ _ge Graad, sva_ _ _ge Graad, hvad

Viol. Fl.

vil da du? hvad vil da du? hvad vil, hvad vil da du?

mf mf Ob. Fl.

sva_ _ _ _ge Graad, hvad vil, hvad vil da du?

cresc.

O hold in - de, spild - - - - te Kla - ge!

mf

cresc.

lad mit Hjer - te, mit Hjer-te, Hjer-te gjem-me dig! lad mit

Fl.

Ob.

p

Ped. * Ped. * Ped. *

Hjer - te, Hjerte gjem - me dig!

Ped. * Ped. * Ped. *

f p f p f

Ped. *

Nº5. TERZET.

(2. Akt, 1. Scene.)

Allegro. **De tre Valkyrier.**

Sopr. 1.

O _ _ ver Bjerg, o _ ver Dal, o _ ver bru _ _ _ _ sen _ de Søer, o _ ver bru _ _ _ _ sen _ de Søer u _ _ træt _ _ te _ de svin _ ger Val _

Sopr. 2.

O _ _ ver Bjerg, o _ ver Dal, o _ ver bru _ _ _ _ sen _ de Søer, o _ ver bru _ _ _ _ sen _ de Søer u _ _ træt _ _ te _ de svin _ ger Val _

Alt.

O _ _ ver Bjerg, o _ ver Dal, o _ ver bru _ _ _ _ sen _ de Søer, o _ ver bru _ _ _ _ sen _ de Søer u _ _ træt _ _ te _ de svin _ ger Val _

Allegro.

fz mf p f p f p f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

hal - li - ske Møer, u - træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Møer de

hal - li - ske Møer, u - træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Møer

hal - li - ske Møer, u - træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Møer

ten. ten.

f p f p f p f p f p f p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

blo - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger,

de blo - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge

de blo - di - ge Vin - ger, de blo -

tr tr tr

mf tr

Ped. *

de blo - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger.

Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger.

di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger.

tr tr

cresc. f mf p

f Dør! dør! dør! kæm - per og dør!

f Dør! dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør!

f Dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør!

f p mf f p mf f p mf f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

kæm - - per og dør! er det Bud - skab, dim. er det Budskab, de bringer.

kæm - - per og dør! er det Bud - skab, dim. er det Budskab, de bringer.

kæm - - per og dør! er det Bud - skab, dim. er det Budskab, de bringer.

f f f f p f p pp

Ped. * Ped. * Ped. *

Ej Sot_ _tesengs Kval,

Ej

f *p* *cresc.* *mf* *dim.*

ej Sot_ _ _te_sengs

Hun_ _ger, ej Hun_ _ _ _ _

Ej Fæng_ _sel, ej Fæng_ _ _ _

mf *dim.* *f* Ped. *

Kval,

ger,

sel,

sempre f

men Hel _ te_nes Læng _ sel, men Ba _ nesaar brin _ ger, men Ba _ nesaar brin _ ger, men

men Hel _ te_nes Læng_sel, men Ba _ nesaar brin_ger, men

men Hel _ te_nes Læng_sel, men

dim. p tr

Ba _ ne_saar brin _ ger, men Ba _ ne_saar brin _ ger Val_hal _ li_ske Møer, Val_

Ba _ ne_saar brin_ger, men Ba _ ne_saar brin _ ger Val_hal _ li_ske Møer, Val_

Ba _ ne_saar brin _ ger, men Ba _ ne_saar brin _ ger Val_hal _ li_ske Møer, Val_

tr tr cresc. tr mf 4 1

Ped. * Ped. *

hal _ _ _ _ _ li_ske Møer, Val_ _hal _ _ _ _ _ li_ske

hal _ _ _ _ _ li_ske Møer, Val_ _hal _ _ _ _ _ li_ske

hal _ _ _ _ _ li_ske Møer, Val_ _hal _ _ _ _ _ li_ske

1 4 p mf 4 1 1 4 p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Møer, o_ver Bjerg, o_ver Dal, o_ver Bjerg, o_ver Dal,

Møer, o_ver Bjerg, o_ver Dal, o_ver Bjerg, o_ver Dal,

Møer, o_ver Bjerg, o_ver Dal, o_ver Bjerg, o_ver Dal,

cresc. mf f p cresc. mf f p

o_ver bru_ _ _sen_de Søer, paa blo_ _ _di_ge Vin_ _ger, paa

o_ver bru_ _ _sen_de Søer, paa blo_ _ _di_ge Vin_ _ger, paa

o_ver bru_ _ _sen_de Søer, paa blo_ _ _di_ge Vin_ _ger, paa

cresc. mf f p

blo_ _ _di_ge Vin_ _ _ger, paa blo_ _ _di_ge Vin_ger. Den

blo_ _ _di_ge Vin_ _ _ger, paa blo_ _ _di_ge Vin_ger.

blo_ _ _di_ge Vin_ _ _ger, paa blo_ _ _di_ge Vin_ger.

mf f p mf f fz f

bra_gen_de Lyd af blin_ken_de Spyd, af blin_ken_de Spyd er min e _ ne_ste Fryd.
f marc.
De Dø_en_des Røst, det ral_len_de
Fag. 1.
Fag. 2.
Ob.
mf
f
Ped.
Bryst er min kjæ_re_ste Lyst.
De hvi_nen_de
p
mf

Skrig ved Kæm_per_nes Lig, de kun ro_li_ge
fz
Ob.
p
f
p
fz
f
p
Ped.
Dør! dør!
Dør! dør!
mig. Dør! dør!
f
p
rit.
dør! kæm_per og dør!
dør! kæm_per og dør!
dør! kæm_per og dør!

a tempo.

O_ _ver Bjerg, o _ ver Dal, o _ ver
O_ _ver Bjerg, o _ ver Dal, o _ ver
O_ _ver Bjerg, o _ ver Dal, o _ ver

a tempo.

bru _ _ _ _ _ _ _ sen _ de Søer, o _ ver bru _ _ _ _ _
bru _ _ _ _ _ _ _ sen _ de Søer, o _ ver bru _ _ _ _ _
bru _ _ _ _ _ _ _ sen _ de Søer, o _ ver bru _ _ _ _ _

_ _sen_de Søer u_ _træt _te _de svin_ger Val _hal _ li _ske Møer, u_
_ _sen_de Søer u_ _træt _te _de svin_ger Val _hal _ li _ske Møer, u_
_ _sen_de Søer u_ _træt _te _de svin_ger Val _hal _ li _ske Møer, u_

træt _ te _ de svin _ ger Val _ hal _ li _ ske Møer de blo _ _ _ _ _ _ _ di _ ge

træt _ te _ de svin _ ger Val _ hal _ li _ ske Møer de blo _ _ _ _

træt _ te _ de svin _ ger Val _ hal _ li _ ske Møer de

f p f p f p f p mf tr tr

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Vin _ _ ger, de blo _ _ _ _ _ di _ ge Vin _ ger.

_ _ di _ ge Vin _ _ ger, de blo _ _ di _ ge Vin _ ger.

blo _ _ _ _ di _ ge Vin _ _ ger, de blo _ _ di _ ge Vin _ ger.

tr tr cresc.

f f f

Dør! dør! dør! kæm _ per og

Dør! dør! kæm _ per og dør! kæm _ per og

Dør! kæm _ per og dør! kæm _ per og dør! kæm _ per og

f p mf f p mf f p mf

Ped. * Ped. * Ped. *

dør! kæm

dør! kæm

dør! kæm

f f f

per og dør! er det Bud-skab, er det Bud-skab,

per og dør! er det Bud-skab, er det Bud-skab,

per og dør! er det Bud-skab, er det Bud-skab,

dim.

f p f p

de brin-ger.

de brin-ger.

de brin-ger.

p f p f pp

No. 6. DUET.

(2. Akt, 4. Scene.)

Andante.

Nanna.

Ah, Hel_ten kan dø, ah, Hel_ten kan dø!

Hother.

Kun Trælle kan fryg_te.

Fl. p Viol.

Ped. * Ped. *

mf

Saa græ - der hans

Saa le - ver hans Ryg_te, saa æ - res hans Mø.

p

Ped. * cresc. Ped. *

Mø. Hun græ_der! og græ_der.

Hun æ - res! hun æ - res! Saa

f dim. p pp

Ped. * Ped. *

Saa trø _ ster hans Rygte, saa trø _ ster hans

trø _ ster hans Ryg _ te den græ_den _ de Mø. Saa trø _ ster hans Rygte, saa trø _ ster hans

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ryg_te, saa trø _ ster hans Ryg _ te den græ_ _den _ de Mø, saa trø _ ster hans

Ryg_te, saa trø _ ster hans Ryg _ te den græ_ _den _ de Mø, saa trø _ ster hans

mf mf

Ped. * Ped. *

Ryg _ te den græ_ _den _ de Mø.

Ryg _ te den græ_ _den _ de Mø.

cresc. p dolce

Ped. *

Ak, om du nu fal_der? Da skal jeg for_

Og om jeg nu faldt, og om jeg nu faldt?

tæ_res af na_gen_de Smerte.

Men om jeg van_æ_res, da bri_ster dit Hjerte.

Hvad har jeg til_ba_ge? Kun Læng_sel og

Min Kjækheds Er_in_dring.

Kla_ge. Ak, om du nu fal_der? Ak,

Mit Navn er din Lin_dring. Og om jeg nu faldt?

poco f p poco f

om du nu faldt, da skal jeg for_tæ_res af Længsel og Kla_ge.

dim. p pp

Mit Navn er til_ba_ge, mit Navn er til_ba_ge. Men

cresc. mf

Ped. * Ped. *

Kun

om jeg van_æ_res, men om jeg van_æ_res, da ta_ber du Alt. Kun

cre_scen_do *f marcato* *p*

Ped. *

Træl_le kan frygte. Naar Hel_ten skal dø, da trø_ster hans Ryg_te den græ_den_de

Træl_le kan frygte. Naar Hel_ten skal dø, da trø_ster hans Ryg_te den græ_den_de

mf

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Mø, da trø_ster hans Ryg_te den græ_den_de Mø.

Mø, da trø_ster hans Ryg_te den græ_den_de Mø.

mf *cresc.* *p* *rit.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

No 7. ARIE.

(3. Akt, 1. Scene.)

Allegro furioso.

f *fz* *mf* *cresc.* Ped. * Ped. * Ped. *

f *mf* *cresc.* *f* *mf* Ped. * Ped. *

cresc. *f* *mf* *cresc.* Ped. * Ped. *

f *marcato* Ped. * Ped. * Ped. *

Hother.

Lad

Ped. * Ped. *

Klip _ per sit _ _ re, naar Stor _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

_ _men

brø _ _ _ ler, og Tord _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

_ _ _ _ _ _ ner knit _ _ re;

min Sjæl er kjæk! min Sjæl er kjæk! min Sjæl er kjæk!

marcato

min Sjæl er kjæk!

Ah det, jeg

fø - - - ler, er mer end Tor - den, er mer end

cresc. *fz* *mf* *cresc.* *fz* *mf*

Tor - - den, end Storm

cresc. *f* *cresc.*

fra Nor - den,

f *cresc.* *f* *dim.*

er mer end Skræk, er

p *cresc.* *f*

mer, er mer end Skræk, er mer end Skræk, er

p *pp* *p*

mer end Skræk!

mf *ff* *f*

marcato

№ 8. TERZET.

(3. Akt, 2. Scene.)

Con moto.

De tre Valkyrier.

Den Første.

Sopr. 1.

Bul_dren_de brø_le Na_stronds Flam_mer; Dy_ _be_ne fø_le Val_hals Mø.

Bl. *mf*

Den Anden.

Sopr. 2.

Svov_le_de Lu_e, for hvis Bra_gen A_ser_ne gru_e, Skæb_nen ad_lyd!

Den Tredie (Rota).

Alt.

Gif_ti_ge Flam_mer, hær_der et Spyd for Val_hals Mø!

f

Alle Tre.

Gif_ _ti_ge Flam_mer, hær_der et Spyd for Val_hals Mø!

Gif_ _ti_ge Flam_mer, hær_der et Spyd for Val_hals Mø!

Gif_ _ti_ge Flam_mer, hær_der et Spyd for Val_hals Mø!

mf

f

gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!
gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!
gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!
mf
Den, som det ram - mer, den skal dø!
Den, som det ram - mer, den skal dø!
f
Den, som det ram - mer, den skal dø!
Den, som det ram - mer, den skal dø! Den, som det ram - mer, den skal dø!
Den, som det ram - mer, den skal dø!
mf
f

Meno mosso.

Alle Tre.

I Saft af Ru_der og Fir_blads-Klø_ver, i Marv af Bjør_ne, og Blod af Trol_de, og sprag_let Ed_der skal Spy_det kø_les, tre Gan_ge kø_les af Na_strondsFlammer, til Val_hals Mø!

p

f

Ped. *

Tempo I°

Den, som det ram_mer, han skal dø!

Den, som det ram_mer, han skal dø!

mf

f

Nº 9. ARIE.

(3. Akt, 5. Scene.)

Andantino cantabile.

De mat - - - - - te Straa - - - ler skal snart for - gaa, som
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *
p
Øj - et taa - - - - - - - - - - - - - - -
Ob.
Viol.
Fag.
Ped. * Ped. * Ped. *
- ler at stir - re paa. Be - se vi
Ob.
Vcl.
Haa - - - - - - - - - - - - - bet alt - - for
cresc.
dim.
Ped. *

nøj - e,
for - svin - der det i
p
Ped. *
Tvivl og Frygt! Be - se vi Haa - bet alt - for nøj - e,
poco f
p
før - svin - der det i Tvivl og Frygt!
Ped. *

Nº 10. ARIE.

(3. Akt, 7. Scene.)

Allegro assai. Viol. con sord.

Nanna.

O himmelske Magter, I knuse mit Haab! I knuse mit Haab! Hvo styrker mig Svage mod Gudernes Arm? Hvo agter min Klage? Hvo mærker min Harm? Ha,

Poco adagio.

hvem kan jeg røre? ha, hvem kan jeg røre?

Allegro.

Mon Jorden vil høre, mon

Jor_den vil hø_re af_mæg_ti_ge Raab, som Him_len for_

cresc.

ag_ter? O him_mel_ske Mag_ter, I knu_se mit Haab! I

p cresc.

Ped. * Ped. *

knu_se mit Haab! Hvo styr_ker mig Sva_ge mod Gu_der_nes

p

Ped. * Ped. *

Arm? Hvo ag_ter min Kla_ge? Hvo mær_ker min Harm? Ha,

pocof p pocof p cresc. mf

Ped. * Ped. *

Poco adagio. Allegro.

hvem kan jeg rø - re? ha, hvem kan jeg rø - re? Mon Jor - - den vil

hø - re, mon Jor - - den vil hø - re af - mæg - - ti - - ge Raab, som

Him - - - len for - ag - ter?

Largo.

Nº 11. FINALE.

(3. Akt, 9. Scene.)

Første Chor.

Sopr. Alt.

Tord – ner, brø – ler! Stor – me,

Ten. Bas.

Andet Chor. (Bag Scenen.)

Sopr. Alt.

Tord – ner, brø – ler! Stor – me,

Ten. Bas.

Tredie Chor. (Bag Scenen.)

Sopr. Alt.

Tord – ner, brø – ler! Stor – me,

Ten. Bas.

Largo.

fz *dim.* *f*

tu – der! Hy – ler, hy – ler,

tu – der! Hy – ler,

tu – der! Hy – ler,

fz *dim.* *f*

Fl. Ob. Str. Viol.

hy- -ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy- -ler,

hy- -ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy- -ler,

hy- -ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy- -ler,

f Str. *p* *f* *dim.*

Ped. * Ped. *

hy - ler, Men - nesker og Gu - der, hy - ler,

hy - ler, Men - nesker og Gu - der, hy - ler,

hy - ler, Men - ne - sker og Gu - der, hy - ler,

fz *f* *dim.* *fz* *f* *dim.* *fz* *f* *dim.* *simile*

Ped. * Ped. * Ped. *

hy - ler, Men - ne-sker og Gu - der,

hy - ler, Men - ne-sker og Gu - der,

hy - ler, Men - ne-sker og Gu - der,

p ved den sto - re Bal - ders Grav!

p ved den sto - re Bal - ders Grav!

p ved den sto - re Bal - ders Grav!

p *cresc.* *mf* *p* *più p* *pp* *p*

Andante.

Thor.

Kri _ _ gens høj _ _ e Gu _ _ der græ _ de, græ _ _ de ved en

cresc. *mf*

Ped. *

Kæm _ pers Lig. Ak vor Bal_der, A _ sers Glæde, kjæ _ len El _ skov fæld _ te dig!

p *poco f* *p*

Chor.

Sopr.

Alt.

Ak vor Bal_der, A _ sers Glæde, kjæ _ len El_ _skov fæld _ te dig!

Ten.

Bas.

mf *p* *mf* *f* *ten.* *mf*

Ped. *

Andantino.

Rota.

Ned _ lags hær _ de _ de Gud _ in _ der sør _ ge ved en Kæm _ pers Lig.

p pocof

Bal _ der, Jæt _ ters O _ _ ver _ vin _ der, Lo _ kes Ond _ skab fæld _ te dig!

p pocof

Chor.

Bal_der, Jæt_ters O _ ver _ vinder, Lo_kes Ond_skab fæld_te dig!

pocof mf mf dim.

Ped. *

Andante con moto.

Hother.

Ho _ _ thers he _ _ de Taa _ _ _ _ re fly _ der ved den sto _ _ re Bal _ _ ders Lig. Æd _ _ le Bal _ der, di _ _ ne Dy _ der, ak, din Høj _ _ hed fæld _ _ te dig!

Fag.

pp *cresc.* *p* *p* *cresc.* *mf*

Ped. * Ped. *

Chor.

Æd _ _ _ le Bal _ der, di _ _ ne Dy _ der, ak, din Høj _ _ hed

fz *f* *mf* *cresc.*

Ped. * Ped. * Ped. *

fæld - - te dig!

f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

p

Nanna.

Se fra Hæl - vej Nan - na græ - de, from - me Halv - gud, ved dit Lig!

Viol.

Vcl.

p

poco cresc

Ped. * Ped.

Men - - ne - skers og Gu - - ders Glæ - de, Skæb - nen e - - ne fæld - te dig!

3

fz

mf

p

cresc.

* Ped. * Ped. *

Chor.

p cresc. 3 f

Men - ne - skers og Gu - ders Glæ - de, Skæb - nen e - - ne fæld - - te dig!

p cresc. f

cresc. 3

f mf Str. f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

2/4

Lento.

Thor og hans Følge.

O - din, din Bal - der er død!

poco a poco crescendo

fz *dim.* *p*

De tre Valkyrier.

Frig - ga, din Bal - der er død!

Mange Stemmer imellem Klipperne.

Sopr. Alt.

Den sto - re Bal - der er død!

Ten. Bas.

mf *dim.* *f* *dim.*

Tempo I°

Første Chor.

Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Andet Chor.

Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Tredie Chor.

Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Tempo I°

fz *f* *dim.* *fz* *f* *dim.* *fz* *f* *dim.*

tu - der! Hy - ler, hy - ler,

tu - der! Hy - ler,

tu - der! Hy - ler,

fz *f* *dim.* Fl. Ob. *f* Str. Viol. *f*

Ped. * Ped. * Ped. *

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

f Str. *p* *f* *dim.*

Ped. * Ped. *

hy_ _ler, hy_ _ler, Men_ _ _ne_sker og

hy_ _ler, hy_ _ler,

hy_ _ler, hy_ _ler,

fz *fz* *dim.* *dim.* *simile*

f *f*

Ped. * Ped. *

Gu_ _der, hy_ _ler,

Men_ _ne_sker og Gu_ _der, hy_ _ler,

Men_ _ne_sker og Gu_ _der, hy_ler,

p

Men - nesker og Gu - der, ved den sto - re

p

Men - ne-sker og Gu - der,

Men - ne-sker og Gu - der,

p cresc.

Bal - ders Grav!

p

Bal - ders Grav!

p

Bal - ders Grav!

Fag.

mf Str. p sempre diminuendo ppp

Ped. *

FR. KUHLAU.

OUVERTURE

TIL DEN LYRISK-DRAMATISKE SCENE

EURYDICE I TARTARUS.

Op. 47.

Klaver-Udtog for 4 H. af Komponisten.

KJØBENHAVN.
SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
1877.

X.

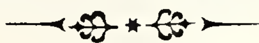
EURYDICE I TARTARUS.

OUVERTURE.

OUVERTURE

til den lyrisk - dramatiske Scene

EURYDICE I TARTARUS.

SECONDO.

Fr. Kuhlau, Op. 47.

Adagio.

PIANO.

Bl.

p Str. *f* *p* *f* *p*

Ped. * Ped. *

Allegro assai quasi presto.

Str. smorz. *p* Str.

cresc.

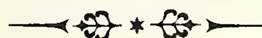
Tutti

f

OUVERTURE

til den lyrisk - dramatiske Scene

EURYDICE I TARTARUS.

PRIMO.

Fr. Kuhlau, Op. 47.

Adagio.

PIANO.

p Str. *f* *p* Ped. * *f* Ped. * Ob. *p* Viol.

Allegro assai quasi presto.

Str. *smorz.* *p*

cresc.

Tutti. *f*

V. S.

sf
Str.
sf
sf
sf
marcato
p
ten.
sf
ten.
sf
cresc. assai
f
p

Viol.
Bl.
sf sf sf sf f sf
sf sf
sf sf sf
sf sf sf
marcato
p
Ob. Fag.
cresc. assai
f
p
V. S.

f

p

f

sf

sf

sf

sf

sf

sf

sf
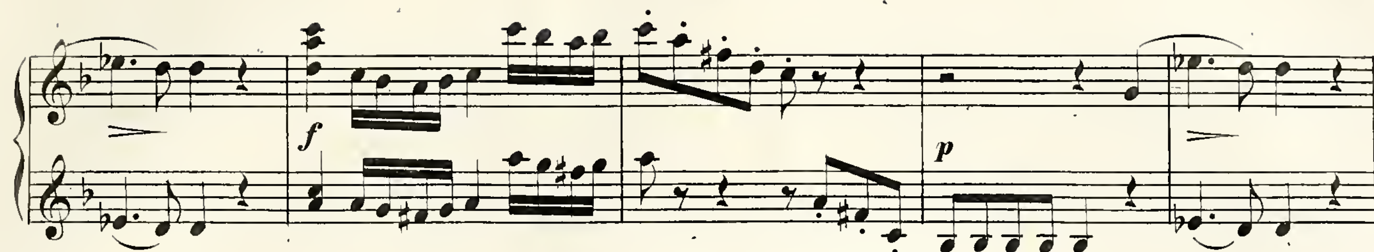
sf
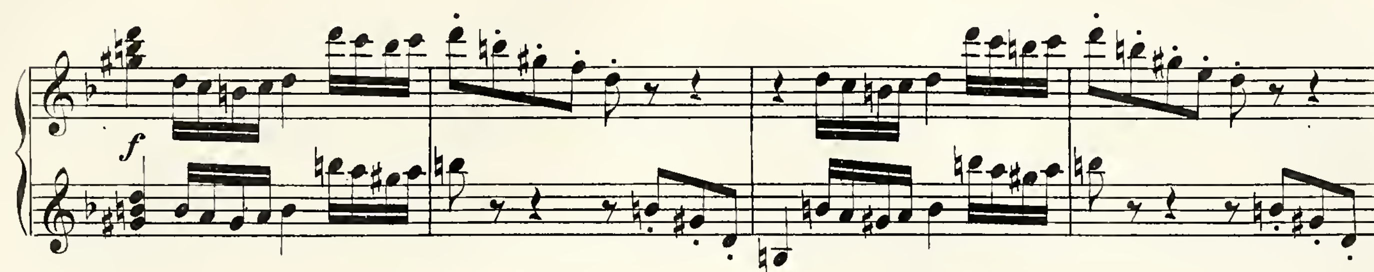
sf
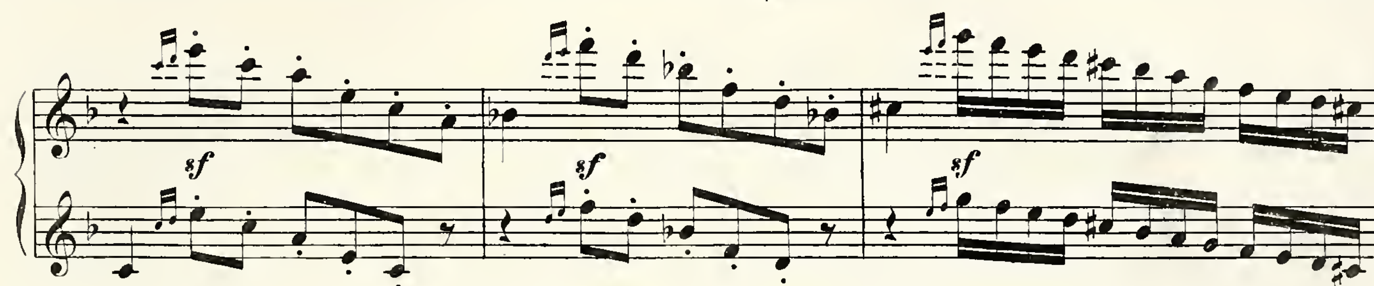
sf
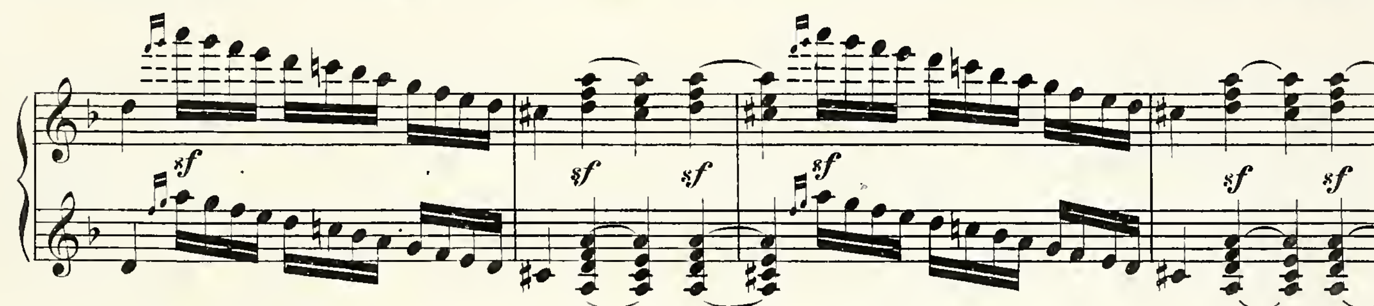
crescendo assai
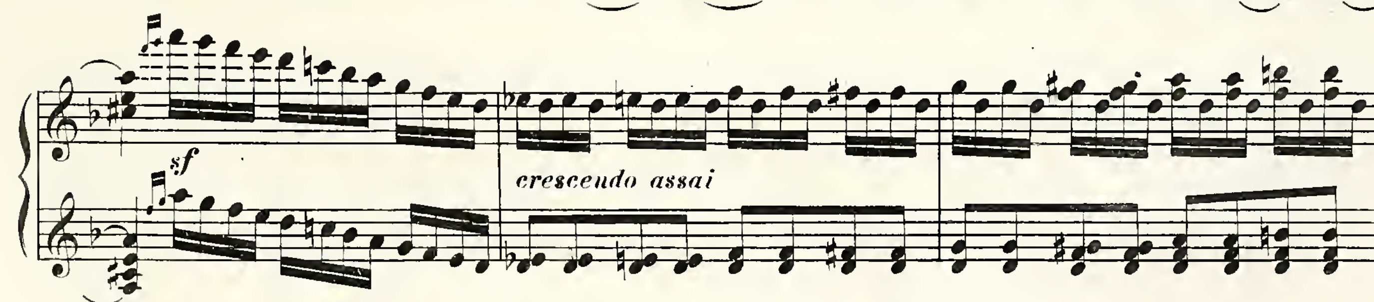
ff
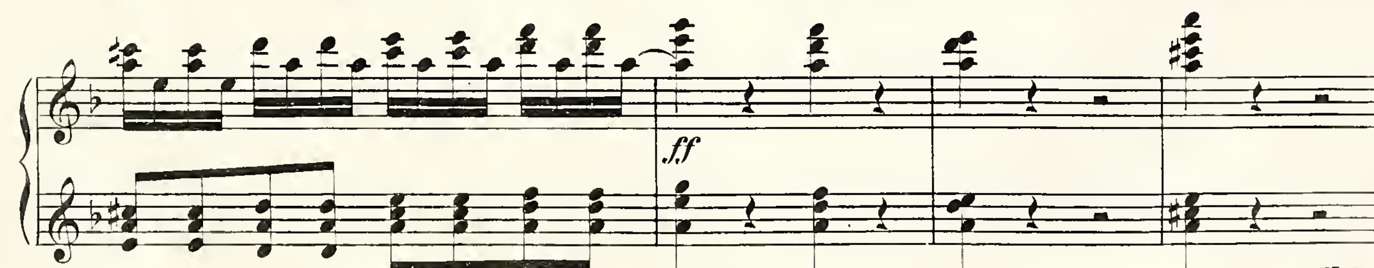

V. S.

Str.

sf p

tr

tr

sf p

tr

tr

f

cresc.

ff

sf

sf sf

sf

p

sf

sf

sf

sf

ff

p

Timp.

Ped. *

Ped. *

p

Str.

Bl.

sf

Str. *p*

tr

sf *p*

tr

f

cresc.

ff

sf

sf

sf

p

sf

sf

sf

f

ff

p

Bl.

p

Str.

V.S.

cresc.

f *p* *cresc.*

f *p* *f* *ff*

Str. Timp.

Ped. *

Andante sostenuto.

p *dolce* Cor.

dim.

Bl.
cresc.
f
p
cresc.
f
p
f
ff
3.
3.
Andante sostenuto.
Fl.Ob.Cl.
Fag. Cor.
sempre
p
dolce
Fl.
dim.
Ob.
Fl.
dim.
Ob.

V. S.

SECONDO.

V. S.

cresc.
dim.
Fl. Cl.
poco f
p dolce
dim.
dim.
f
p
pp

SECONDO.

Presto.

f con fuoco

sf

sf

sf

ff

Presto.

f con fuoco

8

8

8

sf

sf

8

sf

ff

8

Den »lyrisk-dramatiske Scene«, som denne Ouverture oprindelig indledede, og hvortil Texten var laant fra et utrykt Syngespil af J. Baggesen, blev komponeret for Sangerinden Mad. Minna Becker, født Ambrosch, fra Hamburg under hendes Ophold i Kjøbenhavn, og opførtes ved hendes Koncert paa det kongelige Theater den 17de Juni 1816. Presto-Stykket, hvormed Ouverturen her slutter, har Kuhlau først senere tilkomponeret, for at denne kunde fremtræde som et selvstændigt Hele.

UNDINE

af

I. P. E. HARTMANN.

No 1. INDLEDNING.

Allegro moderato assai, grazioso.
Undinernes Leg ved Flodbredden.

PIANO.

Viol. Horn Fl. Clar.

p leggiere

Ped. *

p cresc. mf p

Horn

mf *dim.*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Clar.

p

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Str. Bl.

p *dim.* *p*

Ped. * Ped. * Ped. *

Str. Bl. Str.

p

Viol. pp

Clar.

Ped. * Ped. *

Viol.

Clar.

Ped. * Ped. *

Fl. Clar. f mp dim. Ped. *

p Fag.

Str.

Allegro.
Et Uvejr bryder ud.

fz mp p fp fz mp

p f fz Ped. * f fz Ped. *

f Ped. * p cresc. f

con fuoco *fz* *fz* *ten.* *ten.* Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

ten. *ten.* Ped. Ped. Ped. *ten.* *ten.* *ten.* *ten.* Ped. Ped. Ped. Ped.

Ped. *fz*

fz

cresc.

dim. *p* *fz* *fz* *fz* *fz*

Un poco meno allegro.

Fl. p Str. p
Ped. *

Fl.
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

cresc. f p
Ped. * Ped. * Ped. segue Ped. * Ped. *

Allegro.

fp fz p
Ped. *

rfz mf rfz rfz
Ped. * Ped. * Ped. *

p cresc. f

con fuoco

fz

Ped. * Ped. * Ped. *

ten. ten. ten. ten.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

fz

fz

cresc.

Più allegro.

Ped. * Ped. *

ff

rfz

Ped. * Ped. *

Un poco meno allegro.

p *dim.*

Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

p

Moderato.

(Tæppet gaar op. Udenfor Fiskeren Guntrams Hytte knæle Mænd og Kvinder foran et Madonnabillede.)

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

dim.

En Stemme af Choret.

(Sopran eller Tenor.)

1. Bort svin - der den mør - ke Tor - den - sky,
2. Snart Da - gen med - syn - ker bleg og mat

Ped. * Ped. segue

ej Ly - net me - re flam - mer!
med Sol bag Ve - stens Bu - er!

p *smorz.*

Ped.

Allegretto moderato, quasi andantino.

Chor.

Sopr. Alt. Ten. Bas. El.

1. Alt spre_der So_len saa mildt paa_ny sit Guld o_ver Sko_vens Stam_mer; thi pri_se vi dig, Guds Mo_der god, som styrked i Farens Stund vort Mod, som stæk_ker Stormens Vin_ger, og svul_men_de Flod be_tvin_ger!

2. Snart hyl_les Jor_den i bæl_mork Nat; men jeg ej for Mul_met gru_er! bag Stjer_ner_ne bor en kjær_lig Aand, han hol_der vor Klo_de i sin Haand, han fre_der om Land og Vo_ver, mens so_de_ligt Sto_vet so_ver!

ten.

Undine.

1. Tror du, Hav_man_den so_ _ver? Skip _ per, stol paa hans Slummer ej! snart under fraa _ den _ de
2. Stormen lumske _ lig skju_ler sig om Da_ _ gen, den le _ de Trold! Vogt dig! fra hæl _ mør _ ke

cresc. *mf* *p*

Ped. *

Udsættelse for Piano alene.

cresc. mf p

Ped. +

1. Vo _ ver grumt han dig dra _ ger paa Do_dens Vej!
2. Hu _ ler styr _ ter i Nat _ ten han frem med Vold!

p *mf* *mf* *dim.*

Ped. * Ped. *

p mf mf dim.

Ped. +

Nº 2. MELODRAMA OG VISE.

Moderato, graziose.

(Anna, syslende udenfor Hytten, medens Aftenens Ro kun afbrydes af Flodens Bølgegang.)

Horn Vcel. Br. Viol. Fl. Cl. Ped. Ped. segue

dim.

p cresc.

p

Anna. Un - dine kommer ikke! — snart falder Mørket paa;

pp

Ped. *

ned blinker Aftenstjernen alt mat fra Himlens Blaa; Alt er saa tyst og stille; kun Bølgen larmer nu. —

p f p dim.

O, var hun dog her hjemme! jeg er saa mod i Hu. —

pp

Nu vanker gamle Guntram
saa længselsfuld ved Strand,
og søger efter Pigen
med stolte Riddersmand. —

VISE.

Andantino, poco allegretto.

Anna.

1. Og vær mig, du Fi_sker_pi_ge, huld, og skjænk mig din El_skov og Tro! da smykker jeg dig med Per_ler og Guld; i gyl_de_ne Hal skal du bo!

2. Herr Rid_der! jeg vil ej Spøg for_staa; jeg er vel saa stolt, som mit Hav! Til Præ_sten I først med mig maat_te gaa, for jeg mig til E_der hen_gav.

3. Og hør mig, du Mø saa ren, saa from! hvis du vil mig gi_ve din Tro, da fø_rer jeg dig til Pa_ven i Rom, og selv skal han sig_ue_os To!

1. 2.